

Dobřichovické Kukátko

Čtvrtletník aneb čtvero ročních dob v životě věcí, slov, nápadů, zvířat, lidí.

Dětské hřiště – již brzy! • Co Karel bez Bedřicha? – aneb dluhy a Karel Marx • Kam zmizela JÉPÉPÉ • Holocaust a Dobřichovice • Tip na výlet • Musica Viva v srpnu • Sport

DOB-Invest a.s.

nabízí k pronájmu kancelář v 1. patře domu čp. 541 na Palackého náměstí - cca 60 m² (bývalá kancelář DOB-Investu v domě A)

nabízí k prodeji nebo pronájmu prodejní nebytový prostor o celkové ploše 150,90 m² v přízemí nového polyfunkčního domu čp. 1081 v lokalitě v Zahradách v Dobřichovicích (rohový obchod s velkými výlohami)

prodejní prostor	122,80 m ²
WC	2,80 m ²
kuchyňský kout	3,00 m ²
chodba	3,10 m ²
sklad	19,20 m ²

dále nabízí poslední volný byt k prodeji do osobního vlastnictví:

kde	popis	velikost	k nastěhování
dům D V Zahradách	byt č. 9 - 4 + kk	134,70 m ² (mezonet, terasa)	ihned
dům E V Zahradách	všechny byty již prodány		

Za Mlýnem 2, 252 29 Dobřichovice
www.dob-invest.cz, dob-invest@dob-invest.cz
Tel.: 257 712 630, 221 884 850 / Fax: 257 712 398, 221 881 860

KOBterm
voda • topení • plyn • stavební činnost

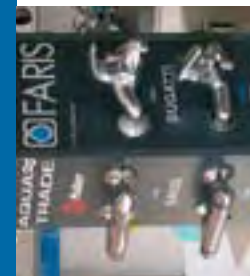
**TRÁVNÍKOVÉ
CENTRUM**

Karlická 465, Lety u Dobřichovic, 252 29

tel.: 257 720 442-3, fax: 257 720 441

Prodej denně 7.00-17.00, v sobotu 8.00-12.00
Servis všech zakoupených výrobků!

V MODERNÍCH PROSTORÁCH KOMERČNÍ ZÓNY LETY U DOBŘICHOVIC

Plynové kotle,
Ohřívače vody
Regulace topení
Podlahové
a stěnové vytápění
Vodárny, čerpadla

Stavební práce
Modernizace a stavby
rodinných domů
Projekty topení, vody,
plynu a staveb
Montáž topení, vody,
plynu a kanalizace

Koupelny
Sporáky volné
i vestavěné
Chladničky, mrazáky,
myčky

Kamna, krby,
kachlové pece
Materiály pro topenáře
a instalatéry
Regulace vytápění

Široký sortiment
uvedených výrobků
zakoupíte v naší
prodejně

**Pro naši diskontní prodejnu
potravin v Praze 5 - Radotíně,
ul. Věštínská,
přijmeme:**

■ Pokladní

Pro práci na pokladnách i doplňování zboží.
Praxe na pokladně vítána, ale není podmínkou, zaškolíme.

■ Skladníka

**Bližší informace Vám poskytne pan Franc na tel.
724 370 569.**

RESTAURACE a CAFE 300 m²
* hotová jídla
* minutky
* letní zahrádka - 60 míst

SUPERMARKET
* široký sortiment zboží na 1200 m² plochy
* parkoviště pro 120 automobilů
* rozvoz zboží
* nákup na splátky
* příjem platebních karet

Otevřeno denně 7 – 19 hod.

prodejna vašeho regionu

Lety u Dobřichovic

supermarket • restaurace a cafe • kosmetické a relaxační centrum • zahradnické centrum

SUPERMARKET - tel.: 257 712 585, 257 712 578
RESTAURACE A CAFE - tel.: 257 712 771
RELAXAČNÍ STUDIO ANDROMEDA - tel.: 257 712 868
ZAHRADNICKÉ CENTRUM - tel.: 257 712 883
E-mail: supermarketeso@inmail.cz

Květen

Je sedm hodin ráno
Nebe
vydrhnuté do modra
Jódlují klaksóny a den se otevírá
jako květ tulipánu

Jarní vítr dupe ulicí
a žene před sebou prach
smetí a těžké sny co přicházejí k ránu
Jen na chvíli se zastaví
pod oknem
v kterém jedna mladá dívka češe
své sluneční vlasy
A ona si ho nevšímá
Je to příliš mladý vítr
a ona je příliš
krásná

Slunce se vzrušeně prohýbá v
jejích prstech
Taková krásná rouhavá
ranní pobožnost
pro dobrý den
Ruce sepnuté za hlavou zvony tramvají
a větru v ulici z toho začíná být horko

Tak začne dělat kotrmelce
(je příliš mladý)
A ona si ho nevšímá
Přinese jí z ulice všechny ranní pozdravy
a krásná vtíravá slova
A ona si ho nevšímá
Přinese jí vůni všech lásek
které se zastavily v této ulici
včera večer
než začalo pršet
a ona si ho nevšímá

Pak už zbývá v ulici
jen trochu noční rosy na refýži
a ranní noviny
už přečtené a zahozené
A ona si ho nevšímá

Tak jí ty zvlhlé noviny
rozevře před očima
a slunce v jejích prstech zestárne
o několik lidských životů
v tu chvíli co ona čte

černá písmena proti modrému nebi:
„DALŠÍ MASA KR V ALŽÍRSKU!“

Ve chvíli, kdy asi vyjde toto Kukátko, uplyne 67 let od narození básníka Václava Hraběte (13. 6. 1940 - 5. 3. 1965). Není to tak dávno, co se pár členů redakce vypravilo k jeho hrobu do nedalekých Lochovic a zarecitovalo i zazpívalo mu tam několik z jeho nádherných textů. Nedaleko stála babička, která s Vaškem sedávala v jedné školní lavici ... Dnes přinášíme kousek té poesie i Vám. Výbrali jsme z výboru Václav Hrabě, Blues pro bláznivou holku a jiné básně, který vydalo r. 1999 v Praze ve 2. vydání nakladatelství Labyrint.

S výkřikem: „A PŘECE SE OTEPLUJE“

Vážení čtenáři, jaro zvolna přechází do léta, aniž kdo pozoruje jakýkoli jiný rozdíl kromě kalendáře, slimáci útočí - a myslíme tím opravdu slimáky, ač doba a komunál láká k roztodivným taškařicím a špílčům. Doba se zamotává k nerozmotání, titulům v novinách už nejde ani rozumět. Anička je Anička, ale zároveň není Aničkou, není možná vůbec, je však Barbora, která ale možná není či nechce být Barborou ... kdo se v tom má vyznat? Lépe snad bude uchýlit se do klidného a stinného koutku a s výkřikem: a přece se otepluje! listovat letním Kukátkem, které jste právě otevřeli. Co v něm najdete?

Že už je díky příspěvatelům do veřejné sbírky blízko doba, kdy dobřichovické děti budou mít své hřiště, o tom přinášíme zprávu velice rádi a hned na počátku. Jistě Vás také zaujme příběh věčně zadluženého Karla a jeho mecenáše Bedřicha. Nostalgicky vzpomeneme na vzrušenou dobu, kdy nás zaručenými zprávami zásobovala Agentura JÉPÉPÉ. Jak se cítí občan, když se srazí s neosobním úřadem, vypoví H. Lyner. Také na třídění odpadu dojde a v dalším pokračování zápisků pana F. Havlíka se dočtete o hospodářském dvoře a panské zahradě, trhovcích, potulných řemeslnících a kejklířích. Otevřeme i téma holocaustu ve vztahu k Dobřichovicím. Nabídneme Vám také několik půvabných míst pro výlet, rozhovor o letních hudebních slavnostech *Musica viva* a samozřejmě se také dozvíte, jak si vedou či vedli dobřichovičtí sportovci.

V minulém čísle jsme se pokusili dát Kukátku novou podobu, jak pokud jde o formu, tak i co do obsahu. Děkujeme za řadu ohlasů, které nás utvrdily v tom, že to byl dobrý krok, děkujeme i za ohlasy kritické. Pokusíme se v tomto trendu dále pokračovat. Pro letní číslo jsme zvolili na obálku letní zámeckou náladu s minule naznačeným barevným odlišením podle roční doby. Budeme se i nadále snažit inovovat kukátkovské rubriky, samozřejmě také podle Vašich ohlasů. Tentokrát se vracíme k dříve myšlené nabídce dobrých tipů na výlety. Budeme rádi, když nám budete dále psát, jak se Vám nové Kukátko líbí. Oceníme také, když nám dáte vědět, co byste ještě v Kukátku kromě stávajících rubrik rádi viděli a četli.

A ještě obligátní P.S., které sice málokdo čte, leč přece a co kdyby ...: Na zpusobu distribuce tištěné verze Kukátka se nadále nic nezmění. Kromě tištěné podoby (v níž by se mělo dostat na náklady vydavatele do všech dobřichovických domovních schránek, a nedostane-li se k někomu, pak volejte, dejte vědět) rozesíláme Kukátko též elektronicky ve formátu pdf. Vyšli jsme z obecní databáze adres, na které je rozeslán Informační list, ale další aktualizaci této databáze si nyní již děláme sami. Tedy, kdo zareagoval nebo zareaguje, že Kukátko e-mailem nechce, ze seznamu adresátů je vyřazen. Jakýkoliv nový zájemce naopak může o tuto formu požádat. Rádi seznam rozšíříme.

Pokud nám budete chtít napsat či poslat příspěvek, pak pište laskavě na adresu uvedenou v tiráži. Pokud jde o elektronické verze příspěvků, přijímáme běžné formáty, nejlépe však „.doc“ či „.rtf“, dovoluujeme si však požádat, abyste svůj text nijak speciálně neformátovali, ulehčí nám to naše vlastní zpracování textu. Rovněž nám usnadní práci, jsou-li zaslané příspěvky vykorigované a jsou-li co nejméně ve sporu s jazykovou normou. Děkujeme Vám za pochopení a na Vaše příspěvky a reakce se těšíme. A přejeme Vám hezké počtení a spolu se vzdáleným kolegou klokanem i krásné léto ...

Vaše redakce

„Od svého zvláštního zpravodaje, jehož fotografii přinášíme, dostala redakce pozdrav, ke kterému se plně připojuje: S přáním pohodového léta všechny čtenáře Kukátka zdraví W. Y. Kangaroo, Sydney.“

Letní zastavení	5
Slovo redakce	6
Aktuality	8
Z našeho života	10
Dobrá adresa	18
DO N BŘICHON / Komiks	19
Z historie	20
Kultura	25
Tip na výlet	30
Sport	32

Dobřichovické Kukátko

Registrováno Ministerstvem kultury České republiky pod č. MK ČR E 12574.

Vydává Dobřich s. r. o.,

řídí redakční rada ve složení:

Ing. Vladimír Bezděk, Doc. RNDr. Emil Calda,
Ing. Daniel Havlík, PhDr. Jiří Matl (předseda),
Jana Váňová.

Grafické zpracování: Atelier ŽŮ (info@zxu.cz)

Tisk: Ofsetová tiskárna SWL

Středohorská 549, 104 00 Praha 10 – Uhřetěves

Uzávěrka tohoto čísla 15. 5. 2007. Uzávěrka
příštího čísla cca 15. 8. 2007.

Adresa:

Jiří Matl, Strmá 139, 252 29 Dobřichovice
(dobrich.kukatko@centrum.cz).

Distribuuováno laskavou péčí dobřichovických
poštovních doručovatelů a smluvních partnerů.
Kukátko můžete také obdržet e-mailem ve
formátu PDF a najdete je rovněž na Internetu
v rámci stránky **www.Dobrichovice.cz**

Fotografie na titulní straně:

Radim Žůrek / Atelier ŽŮ

Dětské hřiště v dobřichovicích se rodí již přes rok. Sloužit bude od léta.

Vážení čtenáři, vážená redakce Kukátka, byly jsme vyzvány radou tohoto čtvrtletníku k sepsání textu o vzniku dětského hřiště pro dobřichovické děti. Řekla bych, že obzvláště pro mužskou část populace by stačilo uvést jen finální fakta – hřiště bude. Budou dvě. Lokalita pro předškoláky v obecní zahradě ZUŠ v Lomené ulici a pro školáky v areálu Sokola.

Finance:

dotační příspěvek obce Dobřichovice v roce 2006: 50.000,- Kč
dotační příspěvek města Dobřichovice v roce 2007: 50.000,- Kč
sbírka dobřichovických občanů ke dni 15.3.07: 155.955,- Kč
dotace na výstavbu Oranžového hřiště získaná od NADACE ČEZ: 1.500.000,- Kč (Posledně jmenovanou částkou se hřiště u ZUŠ stává projektem velkohřiště, který dovolí nabídnout herní prvky daleko širší věkové skupině dětí!)

Zde končí fakta a začíná emotivní vyprávění matky 2 malých dětí. Jen pro skutečné zájemce o věc! Vyprávění matky, která prošla klasickou místní anabází: pro nedostatek místa v mateřské škole jsem starší dítě vozila 2 roky do MŠ v Mníšku pod Brdy a s mladším dítětem chodila na poštu a k Hájkům, aby si při náhodných setkáních u fontánky hošík pohrál s vrstevníky. A je tu motiv!

Našly se v obci vlaštovky! Sokol pro předškoláky a mateřské centrum Jablíčko při místní ZUŠ, kde se děti tehdy 1x týdně scházely. Tam jsem potkala ředitelku ZUŠ, paní Barboru Pelikánovou a hned jsme si zanotovaly. Stručně shrnuji notování.

Naše (i Vaše) děti:

touží po společnosti vrstevníků

tráví málo času venku

především školáci utrácejí čas před blikajícími obrazovkami

rodiče situaci řeší rozvážením dětí do kroužků,

kde pod dohledem dospělých provozují různé činnosti (nejsme proti, ale ne každý den!)

dětem chybí vlastní kreativita, neumí se sami zabavit, chybí jim prostor pro společnou dětskou hru

Zahrada u ZUŠ se pro tento prostor nabízel, tak jsme začaly jednat. Na počátku roku 2006 jsme zjišťovaly, kolik by takové hřiště mohlo stát. Předložily jsme žádost o grant obecnímu úřadu a získaly ve prospěch dětí prvních 50 tisíc korun. Tedy dvojhoupáčka a jedna pružinová houpáčka. A kudy dál? Do napjatého obecního rozpočtu, který se o děti stará přestavbou ZŠ a MŠ? A tak vyřážíme mezi lid dobřichovický. Bereme si za vzor jiné obdobně veliké obce (např. Čerčany), kde se vlastními silami zmožili na tento stánek radosti pro děti. Připravovaly jsme propagaci, sháněly katalogy a ceníky prvků, sbíraly zkušenosti odjinud a doufaly, že se dobřichovický občan postaví k této záležitosti čelem.

Záhy na jaře jsme zjistily, že k veřejné sbírce, ať jakkoliv bohulibé, potřebujeme povolení ministerstva vnitra. Jak to, že Čerčany žádné povolení neměly? Zjišťujeme proč: věci se ujal sám starosta a dva radní a své spoluobčany obtelefonovali a obeslali e-mailem sami a lidé snášeli sponzorské dary. Po dvou měsících začali stavět hřiště za 400 tisíc. Ani paní Pelikánová ani já nevládneme takovými pákami, abychom direktivně někomu řikaly o peníze. Takže cesta trnitá – duben, květen – obíháme povolení krajského úřadu – orgánu MV. O veřejné sbírce nemůžeme předem ani informovat, i propagace bez povolení úřadem je trestná a postihuje se.

Zatím pracujeme na propagaci – letáky a plakátky, texty na www.dobrichovice.cz, do Informačního listu a připravujeme „žebrový“ dopis spoluobčanům. Zde děkujeme vedení MŠ, paním učitelkám a hlavně dětem, které nám nakreslily 100 obrázků – TAK SI PŘEDSTAVUJI DĚTSKÉ HŘIŠTĚ. A obě mluvíme a mluvíme a ze všech stran se na nás usmívá podpora natěšených rodičů, kteří jsou ochotni přispět. Všechno směřujeme k datu, kdy nám krajský úřad akci povolí.

Červen před prázdninami je sice pozdě, ale my zahajujeme akci. Startujeme propagaci a spoléháme na Informační listy (plakátky přehlédněte, dopis vyhodíte, aktuality na obecním webu nesledujete). Listy dostane každý měsíc každý občan a zde se chystáme oslovit každého. Jenže!! První přispěvatel hlásí na mail – hristedobrichovice@seznam.cz – „vážené dámy, akce dobrá, ale číslo konta podivné, peníze se nám vrátily!“ Tisková chyba konečného dvojčíslí – pro občana věc, znevažující celou akci! Měsíc čekáme a omlouváme se za něco, co jsme nezpůsobili.

Cítíme podporu lidí, kteří věci fandí a pokračujeme. Díky patří paní Matějčkové v podatelně úřadu, která vybírala osobní příspěvky našich spoluobčanů a často čelila otázkám, na které jsme neměly odpověď ani my. Jak bude vypadat hřiště? No přece podobně jako v jiných obcích, od kterých jsme touto akcí kopírovaly. Kolik se vybere, takové bude hřiště. A kde bude? V jednání byl park, zahrada MŠ, místo u lávky pod jerlín, ZUŠka, Sokol – to rozhodne úřad. A kdy to bude? Stavět začneme na jaře 2007.

Těsně před plesem města Dobřichovice konstatujeme nezáměr místních firem, líknavý přístup občana, který dá, až když dá sousem a čeká na jakousi dotaci. O to více si vážíme osobního přístupu a finančních příspěvků circa 80 rodin, které věc podpořily z osobního rozpočtu – jsme na sto tisíc a chystáme propagaci na plese.

Za podpory pana ing. Vladimíra Bezděka a tajemníka ing. Hampla se odesílá

žádost města Dobřichovice na dotaci od nadace ČEZ. Na tuto možnost mne upozornila již na začátku akce paní Moštěková, zástupce renomované dánské firmy KOMPAN, která u ČEZU tuto nadační akci iniciovala. Díky této nadační činnosti vznikly v desítkách českých měst a obcích nádherná hřiště. Žádost je odeslána, ale nikdo na ní nespolehlá. Na obecním plese prezentujeme stávající stav hřiště (co je již možno instalovat) a apelujeme na další spoluobčany. Hřiště o 5 prvcích a bez laviček pro rodiče by neměl být náš cíl. Naše děti si zaslouží víc, vždyť přihlášených jich tu máme ve věku do osmi let circa 300!! Začátek roku přináší tak dalších 50.000 Kč z řad spoluobčanů.

Chystáme výběr prvků za VAŠE peníze a granty obce a dostáváme na konci února šokující zprávu. Nadace ČEZ obdarovala město Dobřichovice grantem na výstavbu Oranžového hřiště ve výši 1.500.000 korun českých!

Konec dobrý, všechno dobré. “DOBŘICHOVICKÉ DĚTI, JIŽ BRZY SI BUDETE MÍT KDE HRÁT!!! PODĚKOVÁNÍ VŠEM PŘÍSPĚVATELŮM!!!!” píšeme do Informačních listů a doufáme, že jsme u zdárného konce našeho snažení. Peníze ze sbírky a z nadace se samozřejmě spojí do jedné velké společné akce.

Ale práce nám zdaleka nekončí. Na rozšíření radě a zastupitelstvu města jsme s paní Pelikánovou jmenováni do komisí pro realizaci obou hřišť. V mezidobí se objevuje dokonce pokus z nadačních peněz stavět skateboardové hřiště. Jelikož známe dokonale ceny jak zahraničních, tak i renomovaných českých výrobců hřišť, proti této myšlence vystupujeme. Jakkoliv závratná se výsledná částka může zdát, víme že třetinu peněz spoľykají dopadové plochy (povinná výbava hřišť s prvky vyššími než je 90 cm - Euronormy) montáž a terénní úpravy. A herní prvky, především pro školní děti, představují ohromné částky. Skateboardové hřiště pro starší hochy ano, ale jiná sbírka, jiná nadační akce.

V praxi naše jmenování do těchto komi-
sí znamená další hodiny a hodiny času
stráveného ukazováním pozemků a disku-
semi s potenciálními staviteli, procházení
dalších desítek katalogů. Město pojalo tuto
akci velmi svědomitě a se snahou o trans-
parenci a oslovilo 13 firem.

Tento text dokončuji 18. 5. - v den ode-
vzdání všech nabídek – městu stačí už jen
vybrat tu nejlepší. Snad jsme naši vytrvalou
prací přispěli svou troškou do mlýna. Na
závěr bych ráda poděkovala všem dobří-
chovickým přispěvatelům:

***Těžko hledáme slova díky pro vás, spon-
zory akce. děkujeme za důvěru, děkujeme za
podporu, děkujeme za spolupráci, děkujeme
za vaši lidskou empatii – tady žijete a vlast-
ními silami se pokoušíte něco zlepšit. díky!
že právě vaše osobní sponzorství bude koru-
nováno takovou nadační sumou, jsme nedo-
ufaly ani v nejtajnějších snech. Odměnou***

***vám všem budou spokojené úsměvy dobří-
chovických dětí!***

A závěr: veřejná sbírka ve prospěch
hřiště je pro naše město povolena na 3
roky. Momentálně ji neoficiálně ukončíme
a budeme doufat, že už na nic nebudeme
muset sbírat. Mám na mysli vandalismus.
Tuším, že na závěr takovéto pozitivní zprávy
bych neměla hned myslet na nejhorší. Nic-
méně kdesi tuto myšlenku mám zasunutou
a za Vaše hřiště, které je nyní v předporod-
ním stavu, prosím: Užívejte jej a chraňte
zároveň!

Na webových stránkách města znovu
zveřejníme všechna jména sponzorů, brzy
i vizuální část vítězné nabídky a pak jen 4-
6 týdnů čekat na dodávku. Takže - jak píše
nadpis článku: v létě si budou děti hrát!

*S pozdravem Jana Bukačová
a Barbora Pelikánová*

AGENTURA JÉPÉPÉ UŽ DESET LET NEHLÁSÍ

Protože mě dlouho nic nenapada-
lo, uvítal jsem, když mě napadlo aspoň
to, že bych mohl vzpomenout desátého
výročí zániku kukátkovské rubriky „Agen-
tura Jépépé hlásí“. Někteří čtenáři si jistě
vzpomínají, že její hlášení se v Kukátku
vyskytovala každý měsíc od října 1994
až do prosince 1996, kdy ohlásila pře-
chod do ilegality a se svými příznivci i se
rozloučila patetickým zvoláním: LIBERTÉ!
FRATERNITÉ! ILLEGALITÉ! Navzdory tomu
se však objevila ještě v jarním čísle roku
1997, takže – jak si čtenář může ověřit
– je to vskutku deset let od doby, kdy byla
na stránkách Kukátka naposledy. Celko-
vě se v Kukátku ohlásila celkem sedm-
advacetkrát, kterýmžto počtem (o kvalitě

nemluvě) překonala nejeden televizní seri-
ál. Agentura Jépépé (Jedna paní povídala)
ve svých krátkých zprávách glosovala teh-
dejší dobřichovické (a někdy i celosvětov-
é!) problémy zásadního (!) významu, jako
např. dostavbu haly Bios, demolici Staré
pošty, kupónovou privatizaci na Podbrd-
sku, Spejblovu kandidaturu do Senátu,
nemoc šílených krav, zabalení dobřicho-
vického zámku, protitankovou střelnici na
sokolovně, M.A.S.H. v Dobřichovicích, Mac
Donald v Domově důchodců, konkurs na
místo obecního pyrotechnika a další. Snad
nebude na škodu připomenout si v násle-
dujících zprávách této agentury pár udá-
lostí, které byly tenkrát aktuální, a třeba je
i porovnat s tím, co je aktuální dnes.

Kukátko, září 1994

Předminulý týden došlo na spiritis-
tické seanci pořádané členkou Sdružení
pro povznesení okultních věd, paní X. Y.,
k nevšední události. Jak nás informoval
očitý svědek, pan Z. Z., který byl seanci při-
tomen a pro panující tmu nic neviděl, zjevil
se přítomným duch hraběte Drákuly. Téměř
nedýchajícím účastníkům dýchánku sdělil,
že na jeho hrad v Karpatech byl vznesen
restituční nárok, takže je nucen si hledat
jiné působiště. V této souvislosti proje-
vil zájem o možnost odkoupení zříceniny
Staré pošty a její přebudování na lékařské
zařízení, kde by mohl návštěvníkům bez-
platně odebírat krev. Nebránil by se prý
ani případnému požadavku obecního úřa-
du, aby v ruinách Staré pošty provozoval
luxusní restauraci hotelového typu, neboť
i při těchto službách by prý mohl hostům
vydatně pouštět žilou. Tím hrabě Drákula
skončil své expozé a než stačil nepřítomný
kohout zakokrhát a přítomní podnikatelé
něco podniknout, zmizel beze stop jihový-
chodním směrem. – Naši reportéři budou
sledovat, jak se k tomuto pokusu o pro-
niknutí zahraničního kapitálu pochybného
původu do naší obce postaví obecní zástu-
pitelstvo. (HgS)

Kukátko, leden 1995

Před několika dny došlo v naší obci
na křižovatce před nákupním středis-
kem ke střetu zájmů. Zájem poslance X.
Y. projíždějího naší obcí a odbočujícího
při jízdě od sokolovny na parkoviště před
školou se střetl se zájmem voliče A. B.
přijíždějího od mostu. Při střetu obou
zájmů vyvážl zástupce parlamentu nezra-
něn a také škoda na jeho vozidle, které
mu k bezplatnému používání zapůjčila
firma Mercedes, byla minimální. Vozidlo
pana A. B., které mu bezplatně zapůjči-
la manželka, utrpělo škodu o málo větší
a jeho vrak byl odtažen místními hasiči.
Střet obou protichůdných zájmů nezpůso-
bil naštěstí žádné škody morální, neboť při

slovní potyčce, která po střetu následova-
la a kterou s velkým zájmem z oken školní
budovy sledovala nezletilá mládež, padaly
výrazy sice silné, leč mládeži důvěrně zná-
mé z televizní obrazovky i veřejného živo-
ta. – Podle vyjádření poslance X. Y. došlo
ke střetu obou zájmů pouze v důsledku
nedokonalé legislativy, která umožňuje,
aby se normální občané domnívali, že
mohou mít v některých situacích před
poslanci přednost. (HgS)

Kukátko, květen 1996

Pracovníci naší agentury provedli
v nedávných dnech u dobřichovických
občanů průzkum veřejného mínění, v němž
se zajímali o názory na šílenství britského
hovězího dobytka. Odpovědi některých
respondentů jsme se rozhodli zveřejnit.

*Vychvalovaná britská demokracie ukázala,
co se za ní skrývá. A do této Evropy,
která přivádí k šílenství už i krávy, nás
chtějí dostat také!*

*Jestli nebude brzy postaven nový most,
zešílím taky!*

*Kdyby byla v Anglii u moci naše strana,
krávy by určitě nešílely!*

*Jde o spiknutí, které má zabránit tomu,
aby se Sparta stala fotbalovým mistrem!*

*Společnost Dobřichovice se šílenstvím brit-
ských krav opět vyznamenala!*

*Nebyly zmíněné krávy krátce před tím, než
zešílely, na návštěvě českého parlamentu?*

*Krávy šílené nejsou. Provádějí snad mezi
sebou etnické čistky?*

Může za to obecní rada!

*O anglických kravách nic nevím, ale šílená
je zcela jistě jejich švýcarská kolegyně*

*Milka, která se předvádí na zelené louce ve
fialovém kostýmu!*

*Která kráva si celý tento šílený průzkum
vymyslela? (HgS)*

*(Poznámka redakce: Neberte, prosím, pod-
pis autora za odpověď na poslední otázku.)*

Kukátko, jaro 1997

Aniž by nás Informační list obecního úřadu informoval, objevila se v těchto dnech nad Dobřichovicemi kometa, která ve sporadických okamžicích, kdy není souvisle zataženo, je vidět pouhým okem. Jak jsme však zjistili, je mnohem lepší ji pozorovat oběma. Naše agentura se pokusila zjistit, co o kometě soudí naše politická scéna.

Zástupci opozice tvrdí, že přiletěla na objednávku vládnoucí koalice, která tím chce odpoutat pozornost občanů od problémů zdravotnictví, školství, Českých drah a dalších. Na nejbližším zasedání parlamentu hodlají interpelovat vládu a žádat, aby sdělila, na jakou částku přivolání komety daňové poplatníky přišlo.

Představitelé extremistických stran se domnívají, že vláda si kometu objednala už na dobu, kdy byla projednávána česko-německá deklarace, ale že vlasatice v důsledku neschopnosti vládnoucí garnitury cokoli zařídít přiletěla pozdě. Na zasedání parlamentu budou požadovat, aby bylo vysvětleno, proč o tak významné akci, kterou přilet komety nepochybně je, nebylo vysláno referendum.

Vládnoucí koalice svou odpovědnost za příchod komety zpochybňuje poukazem na to, že tatáž kometa byla na naší obloze už před čtyřmi tisíci lety, kdy žádná z koaličních stran ještě neexistovala.

Ruský velvyslanec k přiletu komety uvedl, že jde o zřejmé varování určené České republice, aby nevstupovala do NATO. Slovenské vyslanectví vidí ve vlasatci nad Dobřichovicemi jasnou výzvu určenou panu starostovi, aby se u české vlády zasadil o to, aby už konečně vrátila slovenské zlato.

Ministr vnitra Jan Ruml vyjádřil obavy, že vlasatice signalizuje, že v Zemanově kufříku se brzy objeví nové materiály o BIS. Vedoucí úřadu pro dokumentaci zločinů komunismu podezírá z příchodu komety M. Jakeše a některé další prominenty předlistopadového režimu, kteří se zvaním

nezvaných hostů už mají jisté zkušenosti. Poslanec Wagner v uznání zásluh předsedy strany, z níž byl vyloučen, navrhuje, aby kometa místo jmen svých objevitelů, Hale a Bopp, nesla název Zemák. Poslankyně Noveská sdělila, že ji velice mrzí, že tlaky na její odstoupení dosáhly kosmických rozměrů, ale že k tomu, aby se vzdala svého mandátu, ji žádná kometa nedonutí.

O tom, jaké ohlasy vzbudí návrat této komety v roce 5 997, budeme čtenáře včas informovat. (HgS)

Mám-li na závěr na podkladě zpráv agentury Jépépé srovnat to, co bylo aktuální před deseti lety, s tím, co je aktuální dnes, je to pro mne velice jednoduché. Před deseti lety jsem mívával nějaký nápad aspoň jednou za měsíc, teď nemívám žádný ani za čtvrt roku.

HgS

FIXA
stavební firma

**VEŠKERÉ
STAVEBNÍ
PRÁCE**

**VODA-TOPENÍ
PLYN**

ELEKTRO

 603 427 491
e-mail: premysl.fixa@atlas.cz

www.firmafixa.cz

JAK JE DOBRÉ MÍTI ENGELSE ANEB O PŮJČKÁCH

Mladý muž znechuceně odložil dopis. Zase mu otec vytýká, že neumí nakládat s penězi: „Nyní studuješ čtvrtým měsícem práva a už jsi utratil 280 tolarů. To jsem já nevydělal za celou zimu“. O tři měsíce později otec zemřel a nezvedený synáček se na pohřeb neobtěžoval. Ostatně smrt otce mu vynesla 6000 zlatých franků, tak co by se snažil. V roce 1838 to rozhodně nebylo malé peníze. Dědictví, jakkoliv zajímavé, však synovým potřebám brzy přestalo stačit. Náš hrdina, jmenoval se Karel, měl v hlavě jiné plány a peníze v nich nehrály naprosto žádnou roli.

Co udělá bezskrupulózní mladý muž, který se ocitne ve finanční tísní? Zkusí si najít zaměstnání. Zaměstnání však představovalo tenkrát (a představuje zpravidla i dnes) poměrně náročný způsob obživy, vyžadující jistou pracovní disciplínu a výkon. Karel však nebyl ochoten podstoupit ani jedno. Co tedy udělá mladý muž, který je vyhozen ze zaměstnání jsa ve finanční tísní? Ožení se! Karel se oženil a docela dobře. Karel, a ostatně ani jeho žena, však jednoduše neuměli hospodařit a Karel tak na plné obrátky roztočil kolečko dluhů. V roce 1849 se přiznává: „poslední šperk, který patřil mé manželce, zmizel v zastavárně“. O pár měsíců dostali manželé Jenny a Karel (už se třemi malými dětmi) výpověď z bytu. Jejich postelevy prodali, aby zaplatili dluh u řezníka, mlékaře, lékárníka a pekaře. Karel dluží, kam se podívá a jako největší nespravedlnost tohoto světa mu přijde úrok – cena za půjčení peněz, kterými tak bezstarostně mrhává. Cokoliv, co kdy ještě udělá, napíše, případně zanechá budoucím pokolením, ponese Karlovu nenávisť k úrokům,

fenoménu, s nímž se nedokáže prakticky vyrovnat.

Karel se jmenoval příjmením Marx a byl to jeho přítel Bedřich, který ho nenechal zahynout hladu a který ho z majetku svých továren po celou dobu svého života finančně podporoval. Příjmení Bedřicha si jistě laskavý čtenář doplní sám...

Čemu nás dnes Marxův příběh učí? Je pro nás zajímavý i něčím jiným, než jenom jako vzpomínka na absurdní jalová léta plná podobizen Marxů a jeho o něco schopnějšího kamaráda nad hlavami tehdejších potentátů?

Statistika je možná nuda, ale rozhodně má cenné údaje. Ještě pár roků po konci vlády jedné marxistické strany byl u nás život na úvěr něčím společensky málo přijatelným a domácnosti se snažily vyjít se svými příjmy. Odrazem tohoto postoje (a samozřejmě i (ne)rozvinutosti finančního trhu) byl nízký objem úvěrů poskytnutých občanům a vysoká míra úspor domácností. Až teprve s tím, jak se měnil a měnil náhled na zadluženost, měnil se i ochota se zadlužovat. Řečí čísel – v roce 1995 činily bankovní úvěry poskytnuté obyvatelstvu 36 mld. Kč, v únoru roku 2007 pak už přibližně 500 mld. Kč a kromě toho jsme si od nebankovních věřitelů půjčili dalších 60 mld. Kč. Zhruba dvě třetiny z této částky jsme si půjčili na financování našeho bydlení; zbytek, tj. cca 210 mld., jsme použili na financování koupě spotřebitelského zboží. Každý z nás se tudíž zadlužil v průměru více než dvacetí tisíci korunami, abychom si mohli koupit auta, ledničky, hifi soupravy, případně dovolenou. Může nás hřát, že ve srovnání s Evropou jsme na tom pořád dobře, když naše relativ-

ní zadlužení vzhledem k HDP je zhruba 3,5krát menší, než kolik činí průměr zemí Evropské unie. Je to útěcha, která možná hřeje, ale jak koho. Jinak se na tato čísla budou dívat určitě ti, kteří mají problémy své dluhy splácet.

Asi nepřekvapí, že úvěry na bydlení jsou z hlediska rizikovosti jejich splácení méně problematické – podle statistiky ČNB je podíl ohrožených úvěrů na bydlení nižší než 2%. O poznání horší je situace u spotřebitelských úvěrů, kde je v situaci problematického vypořádání se se splátkami úvěrů přes 8% dlužníků, tj. každý dvanáctý.

Rozhodnutí půjčit si peníze není samo o sobě ani dobré, ani špatné. To podstatné je, za jakých okolností a k jakému účelu má půjčka sloužit. Marxovi následníci před pár lety plánovali kde co, a tak se lze občas dnes setkat s odmítavým postojem vůči finančnímu plánování. V případě občanské půjčky je ale namístě použít stejnou optiku jako u podnikatelského úvěru – je třeba definovat, kdy a z jakých prostředků bude půjčka splácena a splacena. Proto, aby šlo říci, z jakých prostředků se má půjčka splatit, je třeba mít přehled o tom, kolik vyděláváme dnes a kolik pravděpodobně vydělávat budeme, za co a kolik běžně utrácíme dnes a jaká jsou očekávání výdajů do budoucna. Zatímco ohledně svých příjmů máme zpravidla jasno, u výdajů už si tak jistí nejsme; v nejednom případě platí, že jakkoliv velký je příjem, pokaždé zůstane na účtu ke konci měsíce to stejné.

Nejde v této souvislosti o dotazník banky či třeba leasingové společnosti, který je nutné víceméně pravdivě vyplnit pro účely posouzení bonity potenciálního dlužníka. Jde o to nelhat si do kapsy a realisticky odhadnout své výdaje, příjmy a případná finančně vyjádřitelná rizika. Zejména u rizik je dobré se zastavit. Předsevzetí a dobré úmysly fungují do té doby, dokud např. nečekaná reor-

ganizace nezapříčiní ztrátu zaměstnání a potřebu překlenout období několika měsíců do nalezení nového, dokud neharujeme s nepojištěným autem, dokud neonemocníme vyčerpání únavou nad zařizováním hypotéky apod. S riziky lze nakládat různě, lze je řešit pojištěním (např. pojištění pro případ neschopnosti splácet úvěr v Česku nabízí řada pojišťoven), lze je omezovat vytvořením úspor pro nepříznivé situace, lze je i cíleně neřešit s vědomím toho, že víme na koho se obrátit o pomoc, kdyby ...

Přesto se může stát, že jakkoliv strážlivý byl náš předcházející odhad, realita je ještě horší a my se stáváme neplatičem. Není to nic příjemného a jde nepochybně o krizovou situaci, která může mít dopad nejenom do finančních vztahů domácnosti. V takové chvíli by mělo být zřejmé, že je třeba minimalizovat ztráty. Pro věřitele bývá často lepší komunikující klient ochotný splácet své závazky než klient, který se ve snaze zaplatit včas uchýlí k jakémukoliv způsobu získání hotovosti. Pokud by se správa osobních financí učila ve školách (což bohužel není záležitost ani ekonomických škol), pak by měli být žáci zkoušeni z nedovolených způsobů řešení finanční krize. Jako nedovolené způsoby jde určitě označit využívání rychlých půjček s doručením do domu s úrokem ve stovkách procent ročně, financování splácení úvěru jiným úvěrem, poskytnutým za horších podmínek, využívání zastaváren v případech, kdy není naprosto zřejmé, že problém je k vyřešení během několika dnů. Ostatně obvyklý 4% úrok, inzerovaný v nabídkách zastaváren, není žádné lidumilství. Jde o úrok na jeden týden a vyjádřeno finanční matematikou znamená 673% per annum. Úvěr je zboží jako každé jiné a koneckonců jsme to my – spotřebitelé, kdo rozhodujeme, komu zaplatíme příslušná procenta!

Karel Marx měl na řešení svých finančních problémů přítele továrníka. Našinec

takové štěstí zpravidla nemá. Nezbyvá, než být poněkud zodpovědnější a dobře zvažovat, na co kapsa stačí a kvůli čemu se vyplatí zadlužit. I úvěr může být dobrý sluha, stejně jako zlý pán. S úvěrem lze řešit otázku bydlení pro vlastní potřebu, bydlení jako investice, koupí auta na lea-

sing či překlenout časově omezené období nedostatku hotovosti. Úvěr je zlý pán, když přeroste přes hlavu a neodbytné splátky ohrožují (nejen) finanční zdraví svého hostitele – dlužníka. Kéž je mezi námi co nejméně Marxů ...

Roman Zeman

OBČAN RUŠÍ ...

Uznávám, že bych raději měl mlčet. UVědomuji si, že nejsem Čech a – i když v Čechách bydlím již 15 let – stále mám jakési švýcarské zkreslené představy o vztazích mezi státem a občanem. Jsem si vědom, že riskuji odpověď obzvláště čestným českým způsobem, např. poškrábáním auta, pomalováním garáže apod.. UVědomuji se také, že pro 90% občanů je příklad, o kterém chci psát naprosto normalitou. Pro mne bohužel ne!

Je čtvrtek večer a vracím se domů. Soused na mě volá, a ptá se mě, zda vím o tom, že zítra rozkopou ulici a naše domy budou pro několik příštích dní vozidlem nepřístupné. Papírek, který jsem tento den našel v poštovní schránce není moc informativní ale je tam alespoň tel. kontakt na pana Velebila. Volám hned, protože nemohu věřit, že se takové opatření hlásí pouze jeden den před zahájením prací a bez konkrétních informací o omezeních, která z toho plynou. Ale je to tak! V pátek ráno volám na městský úřad, chci mluvit s tajemníkem, starostou, nebo s nějakým zástupcem. A odpověď? Všichni jsou až do úterý ve Francii. Hezké! Doufám že nebude nějaká katastrofa, když jsou náčelníci na cestě a indiáni sami doma... (vtip!). Proto nám nezbylo nic jiného, než napsat

dopis na MÚ, ve kterém jsme upozornili, že k našemu domu potřebujeme zajištěný přístup vozidlem, protože zde máme materiál, který v průběhu měsíce několikrát potřebujeme, a dále máme plánované a dlouho dopředu objednané kompletní stěhování domu. Na příklad, 1. etapa stavby svědčí o tom, že nepřístupnost domu může trvat i několik týdnů, což by nám skutečně způsobilo obrovské problémy.

Nejde o to, že chceme komplikovat více než potřebnou opravu naší ulice. Nejde o to, že nejsme schopni ani ochotni si věci organizovat tak, abychom vydrželi dočasnou nepřístupnost k našemu domu. Jde nám jen a pouze o přístup k věci, jak takové projekty realizovat, jak SPOLUPRACOVAT s občanem, jak ho informovat. Raději nebudu spekulovat o tom, co by se v mé mateřské obci ve Švýcarsku stalo, kdyby celé vedení obce odcestovalo do zahraničí a nezanechali nikoho kompetentního nebo alespoň telefonické spojení na kompetentní osobu pro občany.

Telefonický rozhovor s panem starostou, po jeho návratu z Francie sice vedl k nějaké dohodě, ale základní problém dle mého názoru zůstává stejný a hlavně nepochopený: deficit v komunikaci a stylu komunikace s běžným občanem.

Proč není možné informovat obyvatele včas a konkrétně o plánovaných pracích a jejich důsledcích a omezeních? Je sice hezké, když je o tom všeobecná informace v našem zpravodaji, ale na základě těchto informací opravdu není možné si organizovat na konkrétní období, které není známo, dočasné sklady, parkování, brigádníky na stěhování, atd. V žádném případě nejsem připraven akceptovat výmluvu, že stavební práce se nedají plánovat přesně. Stavaři nám to sice pořád chtějí namluvit, ale věřit jim to rozhodně nemusíme!

Ještě asi všem není zdaleka jasné, že stát má sloužit občanům, a že všichni zaměstnanci a politici ve státě jsou placeni z našich daní a paradoxně i sami z vlastních daní, takže když si neváží vlastní práce, jak můžeme očekávat, že budou sloužit druhým? Myslím, že každý má možnost a příležitost dělat, to, co ho baví a těší. Služba občanům není povinnost a pokud někomu lidi lezou na nervy, tak ať pro ně nepracuje. Stále mám dojem a je čím dál silnější, že občan v ČR ruší. Kdyby neplatil daně, tak by ho politici klidně poslali do p *Heinz Lyner*

DOBNET

V minulém čísle jsme přinesli obsáhlý rozhovor s místopředsedou DOBNETu, p. Bohumilem Rumlem. Redakce Kukátka zaznamenala, že si někteří uživatelé DOBNETu stěžují na to, že aplikace citlivé na souvislý tok dat, např. RDP protokol - připojení ke vzdálené ploše, tedy práce na vzdáleném serveru, jim fungují velmi pomalu nebo téměř vůbec. Požádali jsme tedy představitele DOBNETu dodatečně o odpověď na otázku, zda lze tento problém nějak řešit. Nyní otiskujeme vyjádření člena rady DOBNETu, pana Ing. Jiřího Tesaře.

Problém je nám znám a zabýváme se jeho koncepčním řešením. Do této doby bylo nutné v síti potlačit uživatele, kteří ji využívali především pro stahování velkých objemů dat (typicky filmy, hry apod. z P2P sítě). Je zřejmé, že z pohledu jiných uživatelů se jedná o poměrně neférové jednání. Způsob řízení datových přenosů spočíval v tom, že pro určité typy aplikací (www, el. pošta, atd.) byla v síti nastavena

taková opatření, že tento typ provozu měl na datových linkách přednost. Bylo nastaveno několik úrovní šířek datových kanálů pro různé typy aplikací. Ostatní, explicitně nedefinované aplikace, potom obdržely poměrně malou přenosovou kapacitu.

Problém je však zřejmý - spočívá v možnostech jasně a přesně definovat aplikace, které mají mít na datových linkách přednost. V mnoha případech si nevystačí

pouze s adresami, typem protokolu a zdrojovými či cílovými porty datových toků.

Odklonili jsme se tedy od snahy umožnit jednotlivým uživatelům použít pro určité aplikace až plnou kapacitu linky připojení k Internetu. Naše síť se dostala již do takové velikosti, že budou muset začít fungovat podobná pravidla, jako v komerčních sítích různých ISP. Cílem není určité uživatele nesmyslně omezovat, ale vytvořit férové pracovní prostředí, jak jen to bude maximálně možné.

Odtud také pochází název FUP (Fair User Policy) - tj. nastavení takových pravidel, která neomezí jednoho uživatele na úkor ostatních. Nasazovaný systém FUP bude plně automatizován a bude pracovat podle jasně a transparentního algoritmu. ... To ještě popíšeme přesněji (zhruba do konce června tohoto roku).

Systém sestává ze dvou úrovní:

1) Vytvoření komunikačního prostředí, kde je čistě na vůli uživatelů, jaké aplika-

ce budou používat. V rámci jeho připojení nebudou nijak upřednostňovány ani omezovány. Cenou za tento přístup je nastavení horního limitu rychlosti. Použijeme statistického zohlednění obsazení linky skupinami uživatelů, a proto je možné tento limit nastavit rozumně vysoko.

2) Potlačení uživatelů, kteří po delší dobu zatěžují síť kontinuálními datovými přenosy velkých objemů. Pro každé uživatelské připojení jsou počítány objemy dat přenesené v obou směrech (do/z Internetu). Každému uživateli je na začátku měsíce přidělen určitý kredit, jenž zhruba odpovídá sumě přenesených datových objemů. Tento kredit bude zvolen tak, aby při běžné činnosti uživatel nepocítil žádná omezení. Teprve pokud součet objemů přenesených dat dosáhne tohoto kreditu, uživateli bude automaticky a systémově omezena přenosová rychlost do konce měsíce. Na začátku dalšího měsíce jsou počítadla anulována a případné omezení rychlosti odstraněno.

J. Tesař

Chcete se podílet na vzniku Dobřichovického Kukátka?
hledáme nezkušeného redaktora!
Více informací získáte na e-mailu: dobrich.kukatko@centrum.cz

Třídít? Jistě! Jak? Efektivně! Jak na to?

S DOBROU ADRESOU!

V loňském roce byly Dobřichovice ve své kategorii (obce od 2000 do 10 000 obyvatel) oceněny v soutěži *My třídíme nejlépe*, kterou pořádá Středočeský kraj a společnost EKO-KOM, a která registruje nejlepší výtečnost sběru tříděného odpadu na jednoho občana. Dobřichovice získaly 1. místo v kategorii „plasty“. Zprávu o tom přinesl loňský prosincový Informační list. Dlouhodobá snaha o propagaci třídění odpadu, která před léty, vlastně počátkem devadesátých let minulého století počínala zdánlivě marginálními debatami o definici odpadu (tedy zda je odpad to, čeho se člověk chce zbavit, či zda je odpad také možnou surovinou, což bylo i některými správci věcí veřejných tehdy považováno za - řečeno s klasikem - poněkud „nepěknou věc“), tak zřejmě začíná nést své ovoce. Třídění má nejen aspekt ekologický, nýbrž také (a díky Bohu i konsekventně) aspekt ekonomický, vyjádřený v obecním rozpočtu, vedle odměny třeba i díky menšímu objemu t.zv. směsného odpadu, za jehož uložení musí obec platit. Tématu bylo věnováno několik informativních a instruktivních materiálů v loňském ročníku Informačního listu, v nichž bylo řečeno podstatné. Nicméně pouhá procházka Dobřichovicemi v předvečer termínu vyvezení popelnic leccos napoví a snadno odhalí, jak kdo na problém svého odpadu nazírá a či odpad bude místo v třídírnách zbytečně a ku obecně škodě spočívat na skládce. Proč o tom ale píšeme v rubrice, která má dávat tipy na dobré internetové adresy? Důvod je jednoduchý: chceme představit adresu, na níž se o třídění odpadu dozvíme hodně zajímavého. Když totiž kliknete na www.jaktridit.cz, dostanete se na výborně zpracovanou stránku společnosti EKO-KOM. Uvítá Vás slogan: *Má to smysl. Tříd'te odpad.* A tato základní

věta je pak bohatě dokumentována celým obsahem stránky. V jednoduchém, graficky výborně zpracovaném a fungujícím systému se dozvíte, co je třídění odpadů, jak v domácnosti odpady vznikají, jak se dají využít a co se z nich dále vyrábí. Dozvíte se na příklad, z čeho je vyrobena tepelná vložka Vaší bundy, nebo že ve chvílích pohody sedíte na zahradě na židli z recyklovaných plastů. Najdete tu ale i podrobný návod, jak v praxi odpady třídít. Jednoduchý systém Vás poučí o systému značek, o typech kontejnerů a jejich barevném odlišení, o tom, co do nich patří či nepatří. Přečtete si, jak fungují dotřídovací linky a jak může Vy přispět k usnadnění práce těch, kdo na nich pracují (a podle fotografií, které uvidíte, pochopíte, že tahle práce vůbec není jednoduchá). A pokud nevíte, jak s některými odpady naložit, i o tom si zde můžete přečíst. Pokud kliknete na kapitolu *Nejčastější mýty o třídění odpadů*, pak si můžete ujasnit řadu věcí, které Vám třeba vrtaly hlavou. Například že kelímek od jogurtu nemusíte před vhozením do kontejneru důkladně vymývat horkou vodou, že z pet láhve nemusíte odstranit víčko a etiketu, že PVC do kontejneru na plast nepatří etc. Také o v poslední době velmi diskutovaných kartonech od mléka a jiných nápojů zde najdete poučení. Dozvíte se, jak se recyklují i jak se sbírají. (Jen pozor, u nás v Dobřichovicích pro ně nemáme zvláštní kontejnery, u nás funguje trochu jiný systém.) A pokud budete ještě dále zvědaví, můžete kliknout na spoustu spřízněných odkazů a také na stránku: <http://www.tonda-obal.cz>, kde najdete opět zajímavé poučení, školní program, otázky, odpovědi i hry. Jsou to prostě ve všech ohledech užitečná stránka! Zkuste, uvidíte sami.

JM

Pokračování vzpomínek p. Františka Havlíka, zapsaných v Pamětní knize obecné školy dobřichovické

Vážení čtenáři, přinášíme další část zajímavých vzpomínek p. Františka Havlíka na život v Dobřichovicích ve 2. polovině 19. století, které jsme začali uveřejňovat ve 3. a 4. čísle předloňského ročníku. Pan Havlík (narozený r. 1855 jako deváté z 13 dětí mlynáře Františka Havlíka a jeho ženy Anežky) strávil v Dobřichovicích dětství a po studiích pracoval v Praze jako c. a k. vrchní účetní rada pro kanalizaci Vltavy a La-be na pražském místodržitelství. Do Dobřichovic se však stále vracel, hlavně v nesmírně zajímavých vzpomínkách, které sepisoval a doplňoval pozoruhodnými ilustracemi. Jeho záznamy vzbudily nebývalý ohlas pro svoji autenticitu i pro značnou informační hodnotu, zejména o tom, o čem zpravidla oficiální záznamy mlčí.

V dnešním pokračování s Vámi tedy budeme listovat jeho vzpomínkami na každodenní život velkých i malých Dobřichováků v t.zv. panském dvoře, na panské zahradě, o komediantech, trhovcích a kolo-točích, o potulných šumařích a nádenících tak, jak je p. Havlík zapsal v Pamětní knize Obecné školy dobřichovické.

Proti mlýnu stály rozsáhlé budovy panského dvora (č. 3), na nejvyšším místě v obci, takže povodně tu obyčejně neškodily. Co se pamatují, nenastala tu žádná podstatná změna. Dvůr tvořil vždy pravidelný čtverec, jehož západní stranu ohraničovaly stodoly a kus zdi u panské zahrady, stranu jižní kus zdi ohradní u zahrady zelinářské a také ovocné pro úřednictvo, vedle které bývalo stavení na nářadí atp., podél mlýna sýpky – špejchary a stavení obytné, na straně severní stáje, konírny, ovčín, k východu průčelí obytného stavení, vjezdní vrata (*obr:*

- pozn. red.), vedle obydlí pro dělnické rodiny, ratejna, kde obýval také panský skoták či pastýř Procházků, dále obydlí fořta pro zvěř p. Zahradila, později p. Landy, psinec a zase stáje pro dobytek hovězí, hlavně dojnice. Obydlí šafáře, tuším že Moravce, bylo stále o samotě uvnitř dvora, vedle špýcharu byla již také váha mostní na vozy. Uprostřed veliká ohrada s dřevěným zábradlím pro dobytek hovězí, v ní pak oddělená část pro ovce a dobytek vepřový, jinde rozsáhlá hnojiska s pumpou na postřikování hnoje močůvkou atd. Myslím, že před rokem 1860 byl dvůr spravován ještě ve vlastní režii řádu, neboť se pamatují, že tam byli úředníci, zejména správce Kropshofer, který mě měl rád, dával mi krejčary, vždy mne ale škádlil, říkal mi Franta a já držel na Františka; zpíval mi, jak šel „franta mezi franty“. Také vidím kancelář, v které zapisovalo se do velikých knih, jež se uschovávaly

do vysokých, papíry přeplněných almar, přibitých na zdi. Také tu býval jakýsi porybný, pan Čery, který míval na starosti lov ryb a s p. Zahradilem lov zvěře v polích a lesích, při čemž i zahradník Horáček spolupůsobil, kdežto pan lesní Cibulka obstarával hlavně hospodářství lesní. Ze mlýna dodával se do dvora semílaný deputát; mouka, kroupy a krupice dováženy bývaly i do skladu na Konvářce u Zlíchova, kterýžto dvůr také řádu náležel, a čtvrtletně dováženo bylo mlýnské zboží, zejména lepší mouka, i do kláštera samého v Praze, říkalo se, že se veze „kvartál do domu“. Pamatuji se na paní Pepičku, první kuchařku v klášteře, která mě tam pohostovala, když mě otec vzal s sebou. A mezitím, co on zboží ode-

vzdával a snad účtoval, také k tabuli klášterní zván býval, mne zanechal v kuchyni.

Když správce Kropshofer odešel, přestalo toto skorem všechno a tu soudím, že byl dvůr propachtován p. Richtrovi ze Zbraslavi, později Bayerovi z Kojetic. Správcem býval tu hrdý Tůma, který se s lidem málo stýkal, nebyl také oblíben. Později však přišel rozšafný, zkušený pan Vošahlík, vlastenec a výborný hospodář. Syn jeho Josef vystudoval hospodářskou školu a stal se úředníkem na císařských statcích. Dcera Aninka provdala se za zdejšího hospodáře, synovce bývalého starosty, Josefa Noska. Také Zahradil fořt se odstěhoval, po něm nastoupil ještě Landa, mladý fořt. Měl časem mnoho dítek, ze služby byl

Pohled na statek z r. 1950

propuštěn, a než novou službu našel až kdesi u Plaňan, zakusil s rodinou mnoho bídy a strádání. Vyráběl pak i hole, starší dítky musely do služby, rodina žila jen z almužny, kterou konšelé poskytovali. Jak se jmenoval poklasný ve dvoře již nevím, ale ten bydlel ve stavení č. 41, které měl dvůr najaté ještě pro jiné deputátníky, kteří neměli na dvoře místa. Do ratejny ve dvoře častěji jsme zavítali; bývalo tam živo mezi dětskou drobotinou, s níž jsme se kamarádili. Přednostou ratejny býval rázný, statný skoták p. Procházka. Měl na starosti hovězí dobytek, jehož stádo zdálo se nám ohromným, když je hnal na pastvu neb se vracelo z pastvy a koupele v řece. Bývala ho plná ulice přede dvorem. Procházka používal k jeho ovládnutí bič, kterému se říkalo žíla. Bylo to držadlo-bičiště, na jehož konci byl dlouhý provaz, na tenké špičce hedvábnou šňůrkou s třapečkem opatřený. Zapráskali bičem tím, byla rána skorem jako střelná, která se daleko rozléhala, a dobytek polekán hned se sbíhal, kam si Procházka přál, takže ani pes, který také stádo provázel,

Vstup do parku od benzinky

neměl práci se sháněním. Po zaprásknutí otočil se bič jako had kolem těla. Skoták byl bodrý muž, znal léčení dobytka a veškerou pomoc pro něj jako zvěrolékař. Pomáhal u dobytka i občanům, byl-li případ těžší. A pastýř obecní, který také náhodou se jmenoval Procházka, někdy také na pomoc si ho přibíral.

K dojení krav svolával skoták ženské – dojičky – tím, že tloukl prudce dvěma dřevěnými paličkami na prkénko, zavěšené před vchodem do stáje. Mléko se prodávalo mlékaři, který ho v putnách dřevěných odvázel, aneb se stloukalo též maslo u p. šafářky. V ratejně byla veliká plotna, na které všechny rodiny zde bydlící společně vařily. Každá rodina měla tu svůj kout, v němž byla domovem. (Rodina Šantorových a Holečkových.)

Před dvorem bylo větší prostranství, podél stavení stálo několik řad mohutných stromů (ořechů), které tvořily alej ke vratům zahrady; alespoň dobře zakrývaly vždy zahradní, propařenou a malými okny opatřenou budovu stájí, z níž omítka bývala až na zdivo ošolichána. Na rozhraní cest do zahrady panské ke Karlíku a dále do vsi stál veliký kámen, baloun karlického zelenokamu, který tu tvořil jakýsi patník, který se musel objíždět, aby se nerozjezdila cesta pro pěší. Na druhé straně u Landova statku ležel podobný, ale menší balvan a rovněž na rohu stavení č. 4, při cestě do Karlíku, kde o něj v noci pocestní často zakopli.

Na zmíněném prostranství jsme pátkovali palestrou míč a špačka. Byly to hry, které pozdější kopané a tenisu ustoupily. Ale byly zdravé a krásné. Jakou radost působilo obratné napálení míče za letu z prkénka neb obuškem, zejména byl-li míč spletený z gumových proužků, říkalo se „gumyelastrika“, nedá se ani zapomenouti. Někteří hoši byli v tom zvláště dovedni a na ty parta spoléhala. Také hra na honěnou se zde pěstovala, rovněž boje sněhovými koulemi.

Časem dojeli také komedianti a zde se táborem rozložili. Bývalo to divadlo loutkové, nebo gymnasté na provaze, také cirkus s předváděním malého koníka, který dovedl hádati, která dáma ráda pije a mnoho-li, která má ženicha, neb má-li jich více, kolik má majetku atp. Také kolotoče přijížděly a střelnice pochlubila se svými terči. Komedianti také ještě svou produkci po zavítání oznamovali tím, že prošli obcí a při tom troubili na trubky, bubnovali na malý a velký buben a vyhlášovali, co všechno budou provozovati, co umějí – nakonec vždy své uctivé pozvání připojili. Jindy rozesílali po domech zvaci cedule, které si sami pomocí šabloněk a štětce zhotovovali – a než odjeli, zase je u občanů sebrali. Písmeny bývaly až 1 cm velké, mnohdy i větší. Větší představení odbývala se také u sv. Jana.

Vůbec přicházivalo tehdy mnoho takového lidu, kterému se nechtělo pracovat, ale jen tak bezstarostně se povalovat. Byli to vedle komediantů různí obchodníci s galanterním zbožím – knoflíky, tkaničky, špendlíky, nitě, jehly, zrcátka, mýdla voňavá, krabátka a forometky, korále a přerůzné tretky, tužky a péra, papír dopisní, pečební vosk atd. Říkalo se jim „gráni“, nebo „almárkáři“, bývali to obyčejně Slovinci neb Italové slovinští, k těm družili se plátníkáři, také slováctí dráteníci a plechaři, cikáni a s nimi kotláři, kteří přijížděli i na několika vozech. Mívali na šatech všeliké stříbrné knoflíky, vysoké kožené boty, vlasy vždy černé jako havran, rozčuchané, oblek sametový, prádlo špinou až hnědé. Karavana taková bývala postrachem pro občany, také kdesi se ztrácelo, hlavně drůbež, někdy i prase.

Kromě toho často přicházely i potulné kapely hudebníků, zvaných šumařů, přicházeli harfeníci a kolovrátkáři čili flašinetáři a hráči na tahací harmoniku, kteří ke své hře i různé písně zpívali.

Užiteční a často hospodáři i očekávání byli nunváři, kteří vyřezávali dobytek vep-

řový, hovězí i hřibata; jiní řemeslníci opravovali nářadí, zejména stroje, jež se počaly v hospodářstvích zavádět, skleničkáři, kteří své zboží nosili v podélných oválových proutěných koších na hlavách – bývali to Slováci, ve svých bílých, dole snížených kalhotách na žluté háčky zapnutých a v pláštích jen tak přehozených, u nichž rukávy byly za kapsy používány, oblečení.

Při stavbách drah zaměstnaní nádeníci dostali jméno krajánci, které mívali dříve mlynářští chasníci, a potupnější bývalo ještě pojmenování syčáci. Bývali oděni k politování hodným odporným rozedraným oblekem, byli oddáni pití kořalky čili pálenky, přespávali ve stozích slámy neb obilí na polích, v zimě leckde v cihelnách, živili se žebrotou, ale pracovat dlouho nevydrželi. Zacházeli obyčejně bídně, hůře než to zvíře. Litovávali jsme jich, radili a hleděli pomoci je zachránit, ale pokus dařil se sotva několik dní – zdálo se, zdálo, že to snad půjde – ale jak se takový dostal ke kořalce, bylo zle, byl zase ztracen a zmizel, nikdo nevěděl kam. Rádi bývali vítáni také kramáři, kteří přijížděli o poutích a posvíceních, přiváželi zboží jak na odív, tak i na pochutnání. Veselí a radost způsobovali také občas hudebníci domáci, kteří přicházeli zahrát na počest a k svátku Pepičkám, Márinkám, Aninkám, ale i mužským oslavencům. Postavovali se v kruhu před okny stavení a vesele vyhrávali štandry – jak se říkalo, začez bývali pak penězi odměňováni. Nejednou se stalo, že hudebníci ještě potom zašli do hostince, kde ještě hráli pro poslouchanou.

Od toho místa zasvěceného zábavám, jichž jsem takto příležitostně vzpomněl, přišlo se k domku panskému (č. 4), v kterém bydleli deputátníci, kteří pracovali hlavně ve faře, řezali dříví, ryli a zalévali na zahrádce, pomáhali v zahradě panské i jinde. Pamatuji se, že to bývali Šťastný a Humhal.

*Zaznamenala Jana Váňová
(Pokračování)*

HOLOCAUST V DOBŘICHOVICÍCH

Při studiu dějin a událostí Dobřichovic jsme byli upozorněni panem dr. Veselým z Prahy Velké Chuchle na události během 2. světové války, na holocaust židovských obyvatel Dobřichovic. Dlužno říci, že o tom žádné kroniky obce nepíší a pamětníci již skoro žádní nejsou. Nejprve tedy citujme z dopisu dr. Veselého:

Jednou z nejtemnějších skvrn na dějinách lidstva je masové vyvražďování židovského obyvatelstva, naplánované a provedené německými nacisty. V Protektorátu Čechy a Morava zavedli okupanti protižidovská opatření již krátce po 15. březnu 1939. Jejich cílem bylo Židy morálně ponižovat a vytvořit hráz mezi nimi a českou společností. Tak byl Židům postupně zakázán přístup do hotelů, restaurací, biografů a divadel. Byla jim odňata podpora v nezaměstnanosti, nesměli se pohybovat v určitých ulicích a parcích, nesměli opouštět bydliště po dvacáté hodině, lovit ryby, vlastnit telefony. Vlakem nebo tramvají mohli jezdit jen v posledním voze, tramvají později vůbec ne. Židé nesměli nakupovat mimo vyhrazenou dobu, nesměli dostávat příděly ovoce, marmelády, sýra, cukrovinek, ryb, drůbeže a česneku. Nesměly se jim prodávat ani čepice.

Německým okupačním úřadům se však nikdy nepodařilo plně oddělit český národ od jeho židovských spoluobčanů. Češi si dobře uvědomovali, že osud Židů je předobrazem jejich vlastního osudu. Sám K. H. Frank musel v prováděcím nařízení k označení Židů židovskou hvězdou konstatovat, že české obyvatelstvo projevuje k Židům přátelství.

Vrcholným příkladem bezpáteřnosti a cynismu nacistů bylo to, že bohatým Židům umožnili „vykoupit se“ a emigrovat, zatímco pro ty ostatní přichystali plynové komory.

První transporty židovského obyvatelstva z protektorátu směřovaly do ghetta v Lodži 16. října 1941 a do Terezína 24. listopadu 1941. Do konce války umučili němečtí nacisté

77.292 Čechů židovského původu.

V Židovském muzeu v Praze, kde se archivuje seznam obětí holocaustu, nacházíme i jména jedenadvaceti dobřichovických občanů mj. i s datem a místem smrti.

Tolik dopis dr. Veselého. Nad dopisem se sešla skupina, která se podílela na přípravě publikace o Dobřichovicích. Musím říci, že nás tak vysoký počet židovských obyvatel v Dobřichovicích překvapil. Dosud jsme věděli pouze o místních rodácích Freschlových (bydleli v čp. 13 tam, kde je dnes hasičárna) nebo o Guthových, kteří měli obchod v Palackého ulici. A také o Krausových, kteří vlastnili dům v Palackého 23, ale další jména nebyla známá ani pamětníkům.

Naštěstí se na městském úřadu zachovaly staré přihlašovací evidenční karty obyvatel z let kolem 2. světové války. A tam jsme všechna ta jména našich zavražděných židovských spoluobčanů našli. Zjistili jsme také, proč si na většinu z nich nikdo nepamatuje. Kromě již zmíněných Freschlů, Guthů a Krausů totiž většina ostatních přišla do Dobřichovic až po záboru Sudet v roce 1938. Bydleli v městech, která zabrali Němci po Mnichovské smlouvě a před Hitlerem tedy utekli do zbytku tehdejšího Československa. Někteří z nich měli v Dobřichovicích své kořeny, např. Olga Salusová byla rozená Guthová a Františka Urbachová byla rozená Krausová a obě se narodily v Dobřichovicích. Další zde snad měli známé či přátele, ke kterým se na několik málo roků nastěhovali, to se ale již dnes nedozvíme. Dlužno říci, že tehdy těsně před válkou do Dobřichovic přišlo mnoho dalších obyvatel zabraných částí republiky a mnoho jich zde již natrvalo zůstalo.

Ne tak ale naši Židé. Před Hitlerem a hrůzou nacistickou ideologií nakonec neunikli. Je hrozné číst na evidenční kartě v rubrice „odstěhoval se“ poznámku „židovský transport“ a příslušné datum. Pokud v seznamu zde uvedeném najdete několik osob se stej-

ným dnem úmrtí, pak to bylo tak, že šly po příjezdu transportu přímo do plynové komory.

Děkujeme dr. Veselému z Prahy-Chuchle, který nás na osudy našich židovských

spoluobčanů upozornil. Nesmíme na tuto černou stránku historie nikdy zapomenout.

V. Kratochvíl

*Žofie Bunzelová, 18. 12. 1943, Terezín
Bedřich Felix, 12.10. 1944, Osvětim
MUDr. Vilém Felix, 28.10. 1944, Osvětim
Ida Felixová, 12.10. 1944, Osvětim
Karel Freschl, 15.10. 1942, Treblinka
Olga Freschlová, 15.10. 1942, Treblinka
František Guth, 20.8. 1942, Riga
Karel Guth, 20.8. 1942, Riga
Marta Guthová, 20.8. 1942, Riga
František Löbner, 22.10. 1942, Treblinka
Magda Löbnerová, 22.10. 1942, Treblinka*

*Hanuš Arnošt Löwy, 6.9. 1943, Osvětim
František Polesi, 20.8. 1942, Riga
Karel Polesi, 20.8. 1942, Riga
Ota Polesi, 20.8. 1942, Riga
Flora Polesiová, 20.8. 1942, Riga
Olga Salusová, 20.8. 1942, Riga
Erich Viktor Salz, 12. 2. 1943, Terezín
Viktor Urbach, 1.10. 1944, Osvětim
Františka Urbachová, 1.10. 1944, Osvětim
Nejmladší oběti zrůdné ideologie bylo 17 let, nejstarší 70. Nesmíme zapomenout!*

ZPRÁVA POTĚŠLIVÁ O DVOJÍM NA ZÁMKU VYSTAVENÍ

Dvě zajímavé výstavy mladých výtvarníků proběhly v květnu v dobřichovickém zámku. Ve dnech 5. - 18. května zde vystavila své obrazy Petra Polífková (1985), studentka AVU ve třídě prof. Jiřího Sopka. Vystavovala takřka v domácím prostředí, protože ač původem z Prahy, momentálně žije a pracuje v ateliéru v Řevnicích. Dobřichovice nebyly její první výstavou. Svá díla již představila např. v Českých Budějovicích, v Klenové, v Praze a v Tisě. Ze své aktuální tvorby představila v Dobřichovicích několik půvabných krajin, které vypovídají hodně o tom, jak tato mladá výtvarnice cítí a ctí magické pouto s českou krajinou, ráda ji měří nohou, okem i štětcem, ráda se jí dotýká - a nikoli sama ... Větší část vystavených děl ale tvořily portréty z poslední doby, tváře zjevně blízké a zachycené ve chvílích, kdy jako by se čas zastavil. Nabídka spočinutí, meditace, pochopení. Kdo by se chtěl o autorčině tvorbě dozvědět víc, může kliknout na stránku:

<http://www.petra-polífkova.com>.

I na druhé výstavě měla Petra Polífková podíl. K projektu, nazvanému *Na zámku*, který bylo možno navštívit od 19. do 27. května, pozvala kromě svého učitele, prof. Jiřího Sopka, několik svých spolužáků a přátel. Pozvání přijali Matěj Lipavský, Ondřej Tkačík, Jaroslav Grodl, David Pešat, Marek Fexa, Jakub Sýkora KW. Vznikla tak rázovitá generační výpověď, roztodivná, ale zajímavá kolekce prací, krajin, portrétů, pocitů, špičků a zastavení, které pozorovateli dávají jasně najevo, že vše není tak jasné, jak si původně myslel. Obě výstavy byly fajn osvěžením a snad stvrdily i cestu do budoucna, neboť prostor zámku k vystavování přímo volá. Možná škoda, že u obou výstav chybělo úvodní slovo, které by i nezasvěceným trochu přiblížilo autory i jejich tvorbu a vidění světa, i když ono to s těmi interpretacemi nakonec většinou dopadne úplně jinak, že ...

WP

MUSICA VIVA = HUDBA ŽIVÁ

V Dobřichovicích se v běžné sezóně hrálo vždy a na mnoha místech. V letních měsících bylo u nás trochu jinak. Jako obec, která žila a snad ještě i žije v zimě a v létě zcela jiným rytmem, byly Dobřichovice v létě často plné lidí, kteří tu jinak nepobývají, naopak ti, kteří jsou tu - zjednodušeně řečeno - doma, se v létě snažili aspoň na chvíli odjet. V létě se tu ale děla spousta zajímavých věcí. Byly však i debaty, zda v létě cokoli pořádat a pro koho, když domácí nejsou zrovna doma. Diskuse na toto téma byly často docela ostré. Zejména tehdy, když stála otázka tak, zda i obec má nějak pomoci a přispět. Zněly i názory, že je zbytečné v létě cokoli dělat pro někoho, kdo tu není - zjednodušeně řečeno - doma. Na váhy ale padala i spousta rozličných argumentů, historie dokumentovala i zdravý rozum podporoval bohatý kulturní život o prázdninách, který často navíc nesl rukopis právě těch, kteří sem přijížděli jen na léto, ale tak jako tak cítili, že tu chtějí být a že je tu jejich druhý domov. A nakonec byli rádi všichni. Pamětníci pamatují, co vše se u nás v létě odehrávalo. Kroniky a všeliké zprávy často zmiňují třeba podíl P. Josefa Hradce ... Po převratu se věci znovu otevřely a přišla řada pokusů ustavit jakousi letní kulturní tradici. V koncertech, společenských akcích, výstavách. Ukázalo se, že to funguje, že zájemců je dost a obec se navíc dostala do povědomí těch, kteří sledují kulturní dění, jako místo, kde se stále děje něco zajímavého. Dnes už je řada dřívějších otázek zodpovězena a prakticky není rozdíl mezi letním či prázdninovým obdobím a ostatní sezónou. Pořád se něco děje a vždy se najdou zájemci něco uspořádat či na některý podnik přijít.

Vloni přišel zajímavý impuls. Pokus ustavit novou tradici, hudební festival s do jisté míry pevným časovým rámcem. Sou-

bor Ludus musicus, vedený Františkem Běhounkem, s týmem spolupracovníků a s pomocí obce, Středočeského kraje i sponzorů uspořádal zajímavý festival *Musica viva* s ambicí každoročního opakování. Festival, našel velice příznivou odezvu a otevřela se samozřejmě otázka, zda a jak pokračovat. Kukátko se tématu věnovalo v rozhovoru s jeho organizátorem, p. Františkem Běhounkem, v zimním čísle loňského ročníku. Nyní se k tématu opět vracíme, inspirováni otázkami čtenářů, zda i letos festival bude. Požádali jsme proto pana Františka Běhounka znovu o rozhovor.

Kukátko: V zimním čísle loňského *Kukátka* jste vyjádřil naději, že hudební festival *Musica viva*, který měl loni v srpnu v Dobřichovicích velice úspěšnou premiéru, bude mít letos pokračování ...

F. Běhounek: Jistě, dobře si ten rozhovor pamatuji ... Ale abych to upřesnil: vlastně to tehdy nebyla jen taková euforická naděje. Po zkušenosti s prvním, ročníkem festivalu, který byl přece jen do jisté míry pokusem, testem a také i jakýmsi krokem do neznáma, jsme byli pevně rozhodnutí, že zkusíme pokračovat, že to úsilí mělo smysl a našlo pozitivní odezvu jak v odborných kruzích, tak u publika. I když nebylo cela jisté, jak se věci nakonec vyvinou. Tím myslím zejména na t.zv. praktické problémy. Protože takový festival je samozřejmě záležitost docela komplikovaná a koncem loňského roku byla spousta neznámých. Počínaje financemi, přes na nich závisící strukturu pozvaných hostů, schéma programu etc. Jistě si to dovedete představit. Ale vedli jsme řadu jednání, podali jsme žádosti o granty a nakonec se vše podařilo. Festival bude. Uskuteční se od pátku 10. do neděle 12. srpna 2007.

LETNÍ HUDEBNÍ FESTIVAL MUSICA VIVA 2007

DOBŘICHOVICE

Residence / zámek / řádu Křižovníků s červenou hvězdou

KARLÍK

Kostel Svatého Martina a Prokopa

PÁTEK 10. SRPNA	18.00	Slavnostní zahájení Fanfáry CK Brass quintet umělecký vedoucí Ladislav Kořán	Dobřichovice nádvoří
	19.00	Vernisáž výstavy – Salvator Neznámá poutní místa v Čechách zasvěcená Kristu PhDr. Vladislav Štajnochr, Ph.D. vikář P. Jaroslav Konečný, soubor Ludus musicus Agapé – Hostina vzájemnosti	krbový sál
	20.30	Estonská národní liturgická hudba Písně 17. a 18. století vokálně instrumentální soubor Triskele - Estonsko	kaple Svatého Judy Tadeáše
SOBOTA 11. SRPNA	10.00	Písně o Svatém Františkovi z Assisi Poetické divadelní představení účinkují: H. Benešová, A. Strejček, F. Kreuzmann soubor Chairé - Příbram, umělecký vedoucí Josef Krček	Dobřichovice velký sál
	14.00	Koncert – cembalo sólo Italská a anglická hudba 16. a 17. století Ivana Bažantová-Jandová	krbový sál
	16.30	Tance a hudba doby Rudolfa II. Evropské renesanční tance a hudba Chorea historica - Praha, umělecká vedoucí Eva Kröschlová Chairé - Příbram, umělecký vedoucí Josef Krček	velký sál
	19.30	Antonín Dvořák – Sběry a Mše D dur – Lužanská soubor Ludus musicus a hosté sóla: M. Jirglová, K. Jalovcová, V. Doležal, J. Sulženko dirigent: František Běhounek	Karlík kostel Svatého Martina a Prokopa
NEDĚLE 12. SRPNA	10.00	"Z Čech až na konec světa" I. díl: Blatná - Santiago de Compostela soubor Ludus musicus	Dobřichovice velký sál
	12.00	Slavnostní závěr	

Festival se koná za finanční podpory Středočeského kraje a města Dobřichovice

K.: *Kdo se letos bude podílet na pořádání festivalu a jak bude financován?*

F. B.: Kromě Středočeského kraje, který festival podpořil grantem, bych v této souvislosti rád zmínil i podporu města Dobřichovice, které nám také velmi vyšlo vstříc. Samozřejmě je také třeba dodat, že ke zdárnému průběhu festivalu přispějí sponzoři a pak také řada kolegů, přátel a spřízněných duší, na jejich bedrech bude spočívat drobná a často vlastně neviditelná práce, bez níž by se ale takový podnik nedal uspořádat. Vedle našeho souboru Ludus musicus ponese také značnou část musikantského břemene soubor Chaire z Příbrami, který vede Josef Krček. To břemeno jsem samozřejmě myslel v uvozovkách, vždyť je to radost ... A co je velice důležité: v Dobřichovicích a v Karlíku je pro takové věci už solidní zázemí a díky dlouholetým, vskutku generačním aktivitám tu funguje onen „duch místa“, jak říkáte vy latiníci: *genius loci* ... Takže vlastně jen pokračujeme v tom, co se tu dělalo dříve, po generace. Plníme dávný slib, jakousi nepsanou dohodu o tom, že jejich sny nenecháme zaniknout, že je převezmeme, chvíli ponese me a předáme dál. Takže je to vlastně jen jakési logické vyústění ...

K.: *Koncem loňského roku jste se dokonce zmínil, že přijedou hosté ze zahraničí ...*

F. B.: Ano, hosté ze zahraničí přijedou a máme z toho velikou radost! Naše pozvání pro letošní ročník přijal estonský soubor *Triskele*. Tvoří ho šest mladých musikantů a přivezou k nám estonskou hudbu, která je v našich končinách zřídka kdy slyšet. Bude to tedy i pro nás neobvyklé a velice zajímavé. Jejich vystoupení se uskuteční v pátek, 10. srpna ve 20.³⁰ v kapli sv. Judy Tadeáše.

K.: *Jistě v této chvíli již smíte alespoň naznačovat ... Můžete čtenářům Kukátka přiblížit program festivalu?*

F. B.: Velice rád, samozřejmě, vlastně už máme program hotový. (otiskujeme jej na

straně 27 - pozn. red.) Představí jak známé, tak nové osobnosti, které tu dosud nevystupovaly. Stejně jako vloni zahraje při slavnostním zahájení žesťový soubor z Českých Budějovic CK Brass Quintet. I letos od nich uslyšíme slavnostní fanfáry a poté budou provázet program po celý páteční večer. Na tento večer jsme také přesunuli otevření tradiční výstavy, která festivaly provází. Pan dr. Vítězslav Štajnochr pro letošní rok připravil výstavu s názvem *Salvator (neznámá poutní místa v Čechách zasvěcená Kristu)*. Zahájí ji sám krátkou přednáškou.

K.: *Na co se mohou těšit návštěvníci v sobotu?*

F. B.: Druhý den festivalu, v sobotu, vítáme i některé nové tváře. Na dopoledne je připraveno poetické pásmo o sv. Františkovi z Assisi, jehož protagonisty budou všem dobře známý herec a recitátor Alfred Strejček, dále pak František Kreuzmann a Hana Benešová. Chtěl bych všem doporučit, aby si nenechali toto moc zajímavé představení ujít.

K.: *Vloni jste na sobotní odpoledne přichystali překvapení ...*

F. B.: Letos také! A prozradím ... Znovu se totiž do dobřichovického zámku vrátí kdysi tolik užívaný nástroj - cembalo, který tu před staletími jistě často zněl ... Uslyšíme virtuosku Ivanu Bažantovou - Jandovou, která představí skladby italských a anglických autorů 16. a 17. století. Po tomto koncertu přijde se svými rekonstrukcemi historických tanců vloni tak úspěšný soubor *Chorea historica* z Prahy, který vede paní docentka Eva Kröschlová. Jak dopolední pásmo o sv. Františkovi, tak tento program historických tanců doprovodí nám dobře známý soubor Chaire z Příbrami, vedený panem Josefem Krčkem.

K.: *Sobotní večer byl vloni rezervován duchovní hudbě v karlickém kostele. Na co se můžeme těšit letos?*

F. B.: Večerní koncert se v sobotu 11. srpna uskuteční opět v karlickém kostele sv. Martina a Prokopa. Vystoupí náš soubor Ludus musicus. Provedeme díla našeho oblíbeného Antonína Dvořáka. V první části zazní jeho sbory a cappella a v druhé části uvedeme půvabnou a posluchačsky vděčnou mši D dur - zvanou Lužanská, protože ji autor složil k slavnostnímu aktu vysvěcení kaple na zámku Lužany na řece Úhlavě, kde A. Dvořák pobýval jako host českého architekta a mecenáše Josefa Hlávky.

K.: *Co čeká návštěvníky v neděli?*

F. B.: V neděli bude připraveno druhé literární hudební pásmo, nazvané Z Čech až na konec světa. Popisuje cestu poselstva českého krále Jiřího z Poděbrad k panovníkům předních evropských dvorů, které vedl v letech 1465 - 1467 pan Lev z Rožmitálu a popsal Václav Šašek z Bírkova. Uvedeme první díl, popisující cestu z Blatné do Santiaga de Compostela. Text doprovodí ukázky hudby, které mohlo poselstvo na jednotlivých dvorech skutečně slyšet. Podobný program jsme vloni představili na zájezdu ve Francii a velmi se líbil ...

Poté bude následovat slavnostní zakončení celého festivalu.

K.: *Kde se koncerty a vystoupení uskuteční?*

F. B.: Celý festival se uskuteční v týchž prostorách jako v loňském roce. Ještě bych rád poznamenal, že od začátku července bude možno si koupit v předprodeji lístky. Po loňských zkušenostech prosíme všechny zájemce, aby si včas zajistili vstupenky. Předprodej bude zahájen od začátku července. Lístky budou k dostání v obvyklých předprodejích.

Doufáme, že po loňských dobrých ohlasech se i letos povede vytvořit onu pověstnou příjemnou atmosféru pro účinkující i pro diváky a posluchače. Že se všichni budou cítit dobře a zažijí chvíle oné zvláštní vzájemnosti. Rád bych chtěl ještě jednou dodat, že věřím, že se tento festival stane trvalou součástí dobřichovického letního kulturního dění.

K.: *Děkujeme za rozhovor a přejeme, aby se vše podařilo.*

Zaznamenal JM

Pro základní údržbu = údržba zeleně, úklid sněhu a další standardní

DOMOVNICKÉ PRÁCE

v bytových domech

v Dobřichovicích v rozsahu částečného úvazku

hledáme schopného pracovníka s živnostenským listem

Další informace na tel.: 606 620 920

TIP NA VÝLET

Čtenáři Kukátka, kteří se mohou počítat mezi pamětníky, si jistě vybaví dávnou, leč snad nikoli zapomenutou rubriku Tip na výlet, v níž se pan dr. Zdeněk Daneš dokázal nenapodobitelným způsobem podělit se čtenáři o své bohaté znalosti české krajiny (nejen našeho okolí), ukázat spoustu krásných míst a povědět i o jejich dávné i nedávné historii. Již dlouho se chceme k tomuto tématu nějak vrátit, ať již aktualizací původních Danešových textů, tak třeba i vlastními tipy. Na úvod přinášíme jako tip zprávu o velice zajímavém výletu do několika půvabných lokalit severního Plzeňska, který uspořádala v sobotu 12. 5. CK Profi t.a. Praha, divize Cestovní agentura Klub na Zbraslavi na žádost a za spolupráce kulturního výboru ve Všenorech a Všenorské knihovny. Kukátko na něm nemohlo chybět a nyní jej předkládáme (pro záplavu námětů na pokračování) co zajímavou inspiraci s dovětkem i zárukou, že ti, kdo se nechají inspirovat, našimi zastaveními, nebudou litovat ...

Zastavení první - Plasy, cisterciácký klášter.

Vyrazíme v přívětivou ranní hodinu od dobřichovického nádraží na Plzeň a o deváté již s úctou obcházíme monumentální stavbu plaského kláštera. Ten má předlouhou tradici, vždyť vznikl již před polovinou 12. století (r. 1144) knížecím založením (Vladislav II.) v nádherné údolní nivě řeky Střely. Cisterciáci vždy ctili odlehlá místa u vody a s krásným okolím, která dokázali neuvěřitelně zvelebit. Plasy pozvedli i přes několik období zmaru k nebývalému ekonomickému a kulturnímu rozkvětu. Na konci 17. a v 1. polovině 18. století klášter vyrostl do barokní krásy především podle plánů Jana Blažeje Santiniho. Po roce 1826 byla

bývalá prelatura upravena na zámeckou rezidenci knížat Metternichů, kteří klášter koupili po jeho zrušení císařem Josefem II. v r. 1785. Měli jsme nabitý program, a tak jsme stihli jen to základní. Prohlídku rozlehle budovy konventu, chodby ambitu s nádhernými freskami Jakuba Antonína Pinka, kaple sv. Bernarda a sv. Benedikta, nemocniční křídlo se zajímavou expozicí lékáren a kdysi přeslavnou knihovnu s čítárnou. Velký úspěch sklídila i ukázka originálních barokních - a věru nepříliš ekologických - toalet. To však není vše, co lze v plaském klášteře vidět. Nestihli jsme prohlídku sýpky, kde se konávají známá umělecká symposia, prohlídku hodinové věže s nádherným hodinovým strojem a také náhled do

naprosto unikátního stavebního systému kláštera. Ten je totiž postaven na několika tisících dubových pilotů a na obrovském dubovém roštu na spodní vodě. Voda je součástí subtilního, ale velice promyšleného systému a bez ní by se stavba zřítla, před čímž ostatně varuje lapidárně nápis na zdi v podzemí (*Beze mne se tento dům zřítí*). Stejně tak jsme museli oželeť prohlídku rekonstruovaného klášterního kostela Nanebevzetí Panny Marie (vloni zde byly dány do provozu opravené unikátní barokní varhany, vedle pražských týnských varhan největší dochovaný nástroj v Čechách ze 17. století, které postavil proslulý varhanář Abraham Starck z Lokte a opravil dnes již neméně proslulý varhanář Vladimír Šlach z Borovan u Plzně). A také budovu prelatury a rozsáhlý hospodářský dvůr, který ovšem svým stavem budí spíše pocity zmaru a beznaděje. To je tip pro příště, stejně jako nedaleko kláštera vznikající a velice zajímavé muzeum plaské litiny. Kníže Metternich zde totiž zřídil továrnu na výrobu litinových výrobků a místní nadšenci postupně muzeum vybavují nalézánými a dochovanými exponáty. Je zážitek vidět, co všechno se z tamní litiny vyrábělo a jak to bylo pěkné. (Blíže i na adresách: <http://cestujme.cz/plasy>; <http://www.plasy.cz>.)

A ještě další tip, který by si zájemci rozhodně neměli nechat ujít: hospodářské dvory plaských cisterciáků (samí je nazývali grangie). Ty tvořily v okolí kláštera dokonale fungující systém samostatných hospodářských jednotek s unikátním architektonickým, hospodářským i třeba hydrologickým řešením. Tyto výstavné a rozlehlé hospodářské dvory se staly zcela novým prvkem v české krajině. Jejich barokní podobu (která nese v řadě případů podpis renomovaných plaských stavitelů, včetně J. B. Santiniho) lze dodnes obdivovat. Stále jsou některé funkční a po domluvě s majiteli či nájemci i přístupné. Jmenujme např.: Kalc (http://www.hrady.cz/index.php?OID=1211; <http://cs.wikipedia.org/wiki/Kalec>), Hubenov (<http://www.hrady.cz>

index.php?OID=3279), Býkov (dnes velice zajímavě rekonstruovaný na pension; http://cs.wikipedia.org/wiki/B%C3%BDkov_%28okres_Plze%C5%88-sever%29; <http://www.bykov.cz/?page=prohlaseni-o-pristupnosti>), Lomany, Olšany, Rohy, Sechutice, Třemošnice a další, také samozřejmě Mladotice, s Dobřichovicemi spojené osobou p. Františka Procházky (starosty Dobřichovic v letech 1891 - 1913, který na mladotické poště působil, než přišel do Dobřichovic). A pokud je řeč o Mladotcích, pak připojíme ještě jeden skvělý tip: nově opravenou kapli Jména Panny Marie, postavenou na počátku 18. stol. z iniciativy plaského opata Eugenia Tyttla ve tvaru šesticípé hvězdy podle návrhu J. B. Santiniho. Pozoruhodné je, že na této kapli si známý stavitel vyzkoušel prototyp dubového roštu na spodní vodě, unikátní metodu, kterou poté použil při stavbě plaského kláštera. Prostě: když pořádnou výletní ránu, tak do Plas a okolí ... :-)

Zastavení druhé: Lomany, Muzeum těžby borovicové smoly.

Naproti hospodářskému dvoru plaských cisterciáků v Lomanech, jen pár kilometrů od Plas, je malá hájovna, zvaná Lipovka. Z rodu tamních metternichovských hajných pochází paní Mgr. Jana Čiháková, která jinak žije „u sousedů“ ve Všenorech. Před léty koupila svou rodnou hájovnu z konce 17. století jako ruinu, zrekonstruovala ji a zřídila tam malé muzeum, které se koncentruje na lesní hospodářství, těžbu borovicové smoly a mnoho jiných věcí, jako jsou např. smířčí kameny v okolí (najdeme tam velmi zajímavou dokumentaci jejich výskytu v regionu). Paní Čiháková nám kromě koláčů, chlebiček, čaje a kávy (pro celý autobus!) připravila zajímavé povídání o tomto vpravdě magickém místě. A vzkazuje: pokud by někdo chtěl zavítat, bude jen ráda, jen je třeba se domluvit předem, a to na čísle 731 587 426. (O Lomanech také na: <http://cs.wikipedia.org/wiki/Lomany>).

(pokračování)

FOTBALOVÉ PROMĚNY

Letošní jaro přineslo do našeho oddílu jedno nepříjemné novum - častá zranění klíčových hráčů našeho A týmu. V uplynulých několika letech jsme měli asi mimořádné štěstí. Áčko, pravidelně doplňované novými hráči, nastupovalo v jinak ustálené sestavě s minimálními absencemi, neboť téměř nikdo nemíval vážnější zdravotní problémy nebo zranění. To se tedy výrazně změnilo. Smůlovatý byl už vlastně i podzim, kdy jsme přišli o dva kvalitní a zkušené fotbalisty, Josefa Urbana a Michala Petřinu (jejich zdravotní problémy vyžadují operativní zákrok). V konečné podzimní tabulce však družstvo ještě obsadilo velmi slušné čtvrté místo.

Během zimní přestávky se tým účastnil dlouhodobého turnaje na umělé trávě v Radotíně a šlo mu to k duhu. V sestavě se zabydlelo několik nových posil, předváděný fotbal byl opravdu super a vítězilo se i nad soupeři zvučných jmen, hrajícími mnohem vyšší soutěže (Radotín, Český lev Beroun, Zbraslav). Těšili jsme se, jak se získaná forma zúročí v utkáních okresního přeboru, leč nestalo se. Proč? Hned úvodní jarní zápasy byly sehrány na samé hranici únosnosti, neboť mnozí hráli systémem balon, nebo život ... To našemu technickému družstvu nesvědčilo a téměř všichni klíčoví hráči (včetně brankáře!) byli zraněni. (Tiše jsme mohli závidět tenistům nebo volejbalistům jejich bezkontaktní sporty.) Následkem toho nebylo žádné z jarních mistrovských

utkání sehráno v optimální sestavě. Po prvním nedohraném zápase sice ještě áčko poskočilo na třetí příčku a ve druhém i vyhrálo v Černošicích 4:0, ale zaplatilo za to ztrátou několika hráčů. Zasahovat musela i záchranka. Následovalo několik porážek oslabeného týmu a propad tabulkou až na současnou 6. pozici. „Do hrobu“ nám ochotně pomohli i někteří rozhodčí - například v zápase s Chotčí. Boj o čelní umístění je tedy ztracen, ale nevádí, v příštím mistrovském ročníku okresního přeboru to zkusíme znovu.

Těžkou pozici měla družstva mládeže, především dorostenci, proti nimž nastupují věkově i fyzicky (neboli zkušenostmi i silou) vyspělejší soupeři. Důkazem toho bývá i průběh utkání - vždy vyrovnaný první poločas a po přestávce „nadílka“.

Slušně si vedli žáci, kteří okupují střed tabulky a na jejich fotbal se dá i koukat. Navíc máme i nejlepšího střelce okresního přeboru žáků - Evžena Nesrovnala, který zatím vstřelil 29 branek.

Vyloženě radost nám dělá příprava, kde řada mladých talentů vstřebává první fotbalové dovednosti a je až překvapivé, jak rychle se učí. Některé jejich finesy by si mohli vzít za vzor i někteří o hodně starší fotbalisté. Vidět hrát tento potěr je fakticky skvělá zábava.

*S pozdravem - na shledanou na fotbale
za oddíl kopané
Miloslav Omáčka*

TABULKA OKRESNÍHO PŘEBORU PO 22. KOLE (hráno 19. 5.)

1. Lety	22	17	3	2	70:21	54	(21)
2. Průhonice	22	12	4	6	44:25	40	(7)
3. Jeneč	22	12	3	7	57:28	39	(6)
4. D. Břežany	22	11	4	7	52:35	37	(4)
5. Jesenice B	22	10	6	6	50:44	36	(3)
6. Dobřichovice	22	10	4	8	42:35	34	(1)
7. Černošice	22	10	4	8	41:43	34	(1)
8. Jinočany	22	8	8	6	41:30	32	(-1)
9. Choteč	22	9	3	10	44:52	30	(-3)
10. Úhonice	22	8	5	9	43:50	29	(-4)
11. Č. Újezd	22	8	4	10	37:42	28	(-5)
12. Holubice	22	6	3	13	32:55	21	(-12)
13. Zlatníky	22	3	3	16	27:78	12	(-25)
14. Rudná	22	2	2	18	30:72	9	(-25)

Zdroj: webová stránka ČMFS

VOLEJBALOVÉ REKAPITULACE A NOVINKY

Začneme prvoligovým družstvem našich mužů. V jarním čísle Kukátka, kde byla uvedena závěrečná tabulka základní části 1. ligy, jsme vyjádřili naději, že naši postoupí do semifinále play-off. Dnes už víme, že se jim to podařilo a že v něm po dramatických zvratech porazili 3:2 na zápasy Staré Město. Postoupili tak do finále, v němž se utkali s vítězem základní části, družstvem ČZU Praha. Jak známo, našim se proti tomu to ambicióznímu kolektivu, posílenému o několik extraligových hráčů, vůbec nedařilo a přímý postup do extraligy jim i letos - podobně jako v předcházejících ročnících již několikrát - unikl.

Myslím si ale, že naši toho litovat nemusejí. V případě postupu by totiž museli sáhnout k radikálním změnám - bez získaných posil by v extralize hráli druhé housle a je otázka, jak dlouho by je „bavilo“ stále jen prohrávat. A i kdyby se nějaké posily našly - což je otázka nejen peněz - nevedlo by

to k rozpadu kolektivu, jehož hráči se znají řadu let a udržují přátelské vztahy nejen na poli sportovním? Protože se necítím být v této problematice dostatečně kompetentní, rozhodl jsem se dát slovo jednomu ze současných hráčů týmu, Honzovi Poduškov. Požádal jsem ho, aby se nad tím zamyslel a něco o tom do Kukátka napsal. Jeho vyjádření najdete níže v článku Další úspěšný ročník.

V polovině března zakončilo své druholigové účinkování také A družstvo našich žen. Uvedme pro úplnost, že z deseti účastníků skončily na šestém místě (15 vítězství, 21 porážek, skóre 63:74, 51 bodů). Případné zájemce o závěrečnou tabulku odkazujeme na březnový Informační list; umístění našich žen je tam komentováno slovy, k nimž se připojujeme: „Nebylo to špatné, ale mohlo to být samozřejmě lepší“.

O málo později skončil i krajský přebor 1. třídy, ve kterém startovalo B družstvo

mužů. Vedli si úspěšně, v závěrečné tabulce (viz Informační list z 25. dubna) se s 24 vítězstvími, 12 prohrami a 60 body umístili na výborném třetím místě, o tři body za prvními Tuchlovicemi a o jeden bod za druhým Nymburkem.

V současné době probíhá druhá polovina krajského přeboru 2. třídy žen, v němž hrají dvě dobřichovická družstva – ženy B a ženy C. V tabulce ke 14. květnu, tj. čtyři dvoukola před koncem, je na 1. místě naše Céčko s 24 výhrami, 4 prohrami a 52 body, následováno družstvem Komárova se stej-

ným počtem bodů ale horším skóre. Ženy B jsou v této tabulce na 6. místě se 42 body a se čtyřbodovým náskokem před sedmým Novým Strašecím. Poslední zápasy této soutěže se hrají 9. června, takže závěrečnou tabulku případní zájemci najdou až v podzimním Kukátku (nebo už v červnovém čísle Informačního listu). Neradi bychom to zakřikli, ale doufáme, že na jejím prvním místě (v porovnání s tabulkou současnou) k žádné změně nedojde!!

HgS

DALŠÍ ÚSPĚŠNÝ ROČNÍK

30. března skončil další ročník 1. volejbalové ligy, který dobřichovičtí volejbalisté považují opět za úspěšný.

Letošní rok byl pro volejbalisty další výzvou, neboť se po dlouhém jednání usneslo, že postup do extraligy bude přímý, a nebude se tedy hrát baráž, jako tomu bývalo v minulých letech, což byla již dvakrát překážka, kterou se dobřichovickým volejbalistům nepodařilo zdolat. Minulý rok prohráli s celkem z Benátek nad Jizerou a o čtyři roky dříve se sestupujícím celkem MFF Praha.

Do sezóny 2006/2007 vstupovala téměř shodná sestava, která minulý rok dokázala v lize zvítězit, takže i tentokrát byly cíle nemalé. Postup do play-off byl považován za samozřejmost, vítězství v lize by byl mimořádný úspěch.

Hned v úvodu soutěže se hráčům podařilo čtyřikrát za sebou zvítězit, což dodalo týmu dostatečné sebevědomí a soupeřům respekt. Celou základní část soutěže se Dobřichovice pohybovaly na prvních třech místech v tabulce, kde se přetahovaly o vedení s celky ČZU Praha a Volleyball.cz (dříve Lužiny, nebo Kladno B). Celek Volleyball.cz jako jediný již od počátku pomýšlel

na extraligu a také jako jediný byl profesionálním klubem, ale veškeré jeho naděje a sny se rozpadly, když volejbalový svaz rozhodl o jejich vyřazení ze soutěže pro vážná porušení pravidel.

Družstvo Volleyball.cz se ale nevzdalo a domluvilo se s vedoucím týmem tabulky (ČZU Praha) na spolupráci, která zahrnovala to, že do ČZU Praha přejdou nejlepší hráči z Volleyball.cz a společně vyhrájí 1. ligu a postup do extraligy. Tímto spojením tak vznikl jednoznačný favorit soutěže a zbývala jediná otázka: kdo proti nim nastoupí ve finále.

Dobřichovických volejbalistů se podařilo ve čtvrtfinále porazit celek z Chomutova 3:0 na zápasy a postoupit do semifinále, kde narazili na Staré Město, což byl soupeř, kterého o rok dříve porazili ve finále. I letos se Dobřichovicím podařilo zvítězit, ale průběh tak jednoznačný jako loni rozhodně nebyl, protože letos o postupu do finále rozhodl až pátý zápas, který se hrál na dobřichovické půdě a který skončil i tím nejtěsnějším rozdílem. Dobřichovice zvítězily v rozhodujícím utkání 3:2 na sety a postoupily do finále, kde na ně již čekal již zmiňovaný favorit, celek ČZU Praha.

Finálová série ale nebyla pro dobřichovické volejbalisty nikterak úspěšná, neboť se jim podařilo soupeři uzmut pouze jediný set a pražský celek tak hladce zvítězil 3:0 na zápasy a postoupil do extraligy.

I přes neúspěch ve finále ale považují volejbalisté sezónu za úspěšnou a jsou připraveni se o extraligu poprat i v příštím roce.

Za zmínku stojí, co všechno by se muselo změnit, aby se v Dobřichovicích mohla hrát extraliga. V první řadě se musí říct, že hráči, kteří působí v družstvu, by ve vyšší soutěži neobstáli a byla by tedy nutnost doplnit družstvo několika profesionály. Dále by se volejbalisté museli přestěhovat

ze své stávající haly v sokolovně do haly Bios. Byla by nutnost sehnat profesionálního trenéra a hráči by trénovali minimálně každý den, nejlépe dvakrát denně, což by se těžko zvládlo při zaměstnání. A v neposlední řadě je tady fakt, že i pokud by se toto všechno zajistilo, je tady velká pravděpodobnost, že by převážná část zápasů končila prohrou.

Tak nebo tak, spekulace o extralize v Dobřichovicích jsou do té doby, než volejbalisté postoupí, zcela zbytečné a jediné, co se dá dělat, je jít hráče v příštím roce podpořit a pomoci jim k co nejlepším výkonům.

Jan Poduška

V DOBŘICHOVICKÉ MÍLI VŮBEC NEJDE JEN O BĚH

Dobřichovická míle – 11. ročník

V sobotu 12. května ještě ve tři čtvrtě na tři se mi organismus vzpouzel a odmítal vzít na vědomí, že v půl čtvrté je na Dobřichovické míli start mužů, mezi které se stále ještě počítám. Podařilo se mi ho přemluvit, i když s ním obvykle nevyjednávám, a tak jsem v půl čtvrté stál na startovní čáře a měl jsem mírné obavy z dějů příštích. Před čtrnácti dny se mi přihodila nepříjemná věc, kvůli níž jsem od té doby vůbec neběhal, takže jsem byl zvědav, co to se mnou v mém věku udělá. Zapracovalo to na mně dost, chvílemi jsem musel místo běhu jít, což se mi nikdy předtím nepříhodilo. Nicméně jsem nějak doklopýtal do cíle, určitě v nejhorším čase ze všech svých předcházejících účastí. Přesto jsem po doběhu pocítil mírné zadostiučinění, neboť můj organismus byl najednou

tákhle malej, protože viděl, že jsem nad ním zvítězil. Nemám sice žádné pochybnosti, že on jednou zvítězí nade mnou, ale zatím vyhrávám já.

V Dobřichovické míli nejde vůbec jen o běh. Pro děti, mládež a jejich rodiče je to společenská událost a pro ty, kteří se dostanou na stupně vítězů a získají tak medaile, je to Radost s velkým R, protože něčeho dosáhli, protože něco umějí, protože běželi lépe než soused ze školní lavice. Stačí se podívat, jak jim září oči, když jim ostatní tleskají. A neměli bychom zapomenout na organizátory celé akce – ředitelství a učitele naší základní školy, kteří to dělají ve svém volném čase a nejspíše bez nároků na jakoukoli odměnu. Kde se s tím dneska ještě člověk setká?

HgS

Výsledky (zdroj: webová stránka ZŠ Dobřichovice)

Vítězové 11.ročníku - 12. 5. 2007

kategorie	délka trati	1.místo	čas	2.místo	čas	3.místo	čas
chlapci 5 let a mladší	200m	A.Sklenář	1:03	D.Garba	1:12	M.Vostarek	1:29
dívky 5 let a mladší	200m	K.Hubená	0:54	Z.Dybalová	0:57	D.Cabálková	0:58
chlapci 6 - 7 let	400m	A.Záhora	1:31	A.Provazník	1:36	L.Doubek	1:47
dívky 6 - 7 let	400m	V.Stádníková	1:54				
chlapci 8 - 9 let	600m	J.Stádník	2:21	A.Záhora	2:23	J.Maršál	2:25
dívky 8 - 9 let	600m	A.Jůzková	2:29	T.Plánková	2:30	R.Pánková	2:32
chlapci 10 - 11 let	1000m	M.Pulkab	3:52	J.Pěkný	3:54	J.Cabálek	3:56
dívky 10 - 11 let	1000m	V.Pánková	4:05	J.Racková	4:07	I.Doudová	4:23
chlapci 12 - 13 let	1650m	R.Calda	6:17	O.Loub	6:24	M.Pulkab	6:32
dívky 12 - 13 let	1000m	P.Rusá	3:36	B.Čechová	3:40	K.Brücknerová	3:40
chlapci 14 - 15 let	1650m	T.Rusý	5:47	J.Geissler	6:11	M.Macháček	6:41
dívky 14 - 15 let	1650m	B.Klíková	6:45	T.Čechová	6:58	M.Kopičková	7:30
chlapci 16 - 17 let	1650m	M.Prouza	4:59	M.Nový	10:43	P.Pošmurný	
dívky 16 - 17 let	1650m	T.Pecharová	9:41	T.Krebachová	9:41	D.Praizlerová	
muži 18 - 39 let	1650m	A.Petroniuk	4:48	O.Fojtů	4:49	P.Bouzek	4:54
ženy 18 - 34 let	1650m	L.Smutná	6:41	J.Precíliková	6:52	P.Nahálková	7:12
muži 40 let a starší	1650m	V.Petroniuk	4:55	M.Kimák	5:29	P.Sklenář	6:16
ženy 35 let a starší	1650m	M.Oujiřová	7:31				
štafeta rodinná	3x200m	B.Halounková	1:54	T.Plánková	1:56		
		M.Halounková		J.Plánka			
		J.Halounek		T.Plánka			
štafeta smíšená	4x200m	M.Prosícký	2:14	L.Smutná	2:20	IE.Čechová	2:22
		M.Biederman		O.Fojtů		S.Vrábel	
		M.Štědroňský		M.Racková		V.Pánková	
		M.Minaříková		N.Pánková		J.Racková	

DOBŘICH s.r.o., Dobřichovice

nabízí možnost inzerce V DOBŘICHOVICKÉM KUKÁTKU

časopis vychází jako občasník, obvykle čtvrtletně v březnu, červnu, září a prosinci

Ceník

* A5 (celá vnitřní strana) 3 500 Kč
Celoroční inzerce 12 000 Kč (4 x 3000 Kč)

* A6 (polovina vnitřní strany) 2 000 Kč
Celoroční inzerce 6 800 Kč (4 x 1700 Kč)

* A5 (třetí strana obálky + PR článek) 5 000 Kč
Celoroční inzerce 16 000 Kč (4 x 4000 Kč)

* A5 (zadní strana pro PARTNERA Dobřichovického Kukátka) 10 000 Kč

Partner získává výhodu zhotovení inzerátu zdarma, PR článek, logotyp a poděkování v tiráži. Další možné výhody po dohodě.

Formáty menší než A6 budou přijímány dle prostorových možností za smluvní ceny. Nekomerční řádková inzerce zdarma!

Kontakt: radim@zurek.info / mobil: 732 440 808

Kola Štorek Řevnice

jízdní kola
 ■ příslušenství ■ náhradní díly

KOLA
 ■ horská
 ■ trekkingová
 ■ silniční
 ■ dětská

■ platební karty
 ■ splátkový prodej bez navýšení

e-mail: info@kola-sport.cz
 www.kola-sport.cz
 tel.: 257 721 313
 Komenského 92, Řevnice

po-pá 8-18
 čt 8-20
 so 8-12
 ne 14-17 (duben-srpen)

STAVEBNÍ MATERIÁLY
ROZVOZ A SKLÁDÁNÍ ZAKOUPENÉHO MATERIÁLU

Provozní doba: Po-Pá: 7-12 13-16, So: 8-11

721 554 000, 257 710 141

257 710 143

dobrichovice@stavebniprodej.cz

Dobřichovice, Pražská 819

DIMAN s.r.o., Dobřichovice

nabízí využití renovovaných prostor bývalého statku
– KULTURNÍHO A SPOLEČENSKÉHO SÁLU –

Možnost pořádání menších koncertů,
divadelních představení, společenských akcí,
školení, seminářů,
obchodních a prezentačních akcí.

Pronájem sálu Dr. Fürsta:

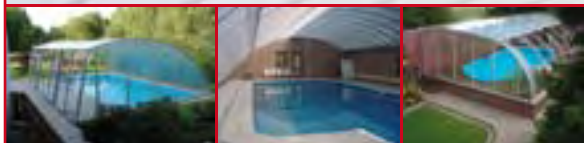
pronájem sálu bez přílehlé místnosti – velikost sálu 78 m ²	200 Kč/hod.
pronájem sálu včetně přílehlé místnosti (sál s jevištěm) – 104 m ²	250 Kč/hod.
pronájem piana	50 Kč/hod.
pronájem židlí – vybavení sálu jako hlediště	50 Kč/hod.
pronájem skládacích stolů	50 Kč/hod.

provozní a cenové podmínky při déletrvajících akcích - individuální dohoda

BLIŽŠÍ INFORMACE:

Diman s.r.o., 5. května 3, 252 29 Dobřichovice
Ing. Magda Havlíková
tel. 2 5771 1031 (byt), 602 660 960, Za Mlýnem 888, Dobřichovice

Bazény a příslušenství

*Záleží jen na Vás
jaký bazén si
vyberete*

- Zastřešení
- Tepelná čerpadla
- Bazénové doplňky
- Zahradní jezírka
- Těžká fólie
- Prodej a montáž
- Servis a údržba
- Bazénová chemie
- Vířivé vany
- Sauny

Pražská 799, 252 29 Dobřichovice

tel./fax: 257 710 797 • e-mail: anes@volny.cz

FEMAT[®]

spol. s r. o.

AUTOSALON ŠKODA AUTOBAZAR PRODEJ ND SERVIS

Prodej nových vozů

4 modelové řady

ŠkoFIN

www.femat.cz

AUTOBAZAR

e-mail: bazar@femat.cz • Tel.: 737 287 352

ZÁRUČNÍ A POZÁRUČNÍ SERVIS

- veškeré mechanické opravy vozů ŠKODA
- profesionální pneuservis
- rovnání karoserií na laserové stolici CELETTE
- rovnání obtížně dostupných míst přístrojem DECASPOT
- příprava vozů pro STK včetně zprostředkování STK
- měření emisí – benzín i diesel, montáž sad mobilních telefonů
- možnost zapůjčení náhradního vozidla
- mobilní servis a odtažení nepojízdného vozidla
- vyřízení pojistné události v případě havárie
- prodejna originálních náhradních dílů a příslušenství ŠKODA

SERVICE Mobil

Výpadev 2313, Praha 5-Radotín
Nové vozy 257 810 520, 603 588 674
prodej.radotin@femat.cz
Servis 257 810 519, 603 588 682
servis.radotin@femat.cz

Kazínská 8, Praha 5-Velká Chuchle
Nové vozy 257 940 084, 605 588 677
prodej.chuchle@femat.cz
Servis 257 940 270, 603 588 675
servis.chuchle@femat.cz

Atelier ŽŮ – Váš kreativní soused

atelier

graphic design.photography.decorations

grafické návrhy • fotografie • [www stránky](http://www.zxu.cz) • multimediální prezentace • dekorace

NÁVRHY A REDESIGN LOGOTYPŮ / VÝROČNÍ ZPRÁVY / CORPORATE IDENTITY / INZERCE / MERKANTILNÍ TISKOVINY
FOTOGRAFIE MÓDY, INTERIERŮ, PRODUKTŮ / DEKORAČNÍ FOTOGRAFIE / VÝTVARNÉ PORTRÉTY / KALENDÁŘE

Atelier ŽŮ • Všenorská 265 • 252 29 Dobřichovice • www.zxu.cz • info@zxu.cz • 732 440 808